



Budapest,
2009. május 20.,
szerda

69. szám

Ára: 1125,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

108/2009. (V. 20.) Korm. rendelet	Az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet módosításáról	16193
109/2009. (V. 20.) Korm. rendelet	Az állam által vállalt kezesség előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárási rendjéről szóló 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelet módosításáról	16194
18/2009. (V. 20.) EüM rendelet	Az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének szabályairól szóló 28/1998. (VI. 17.) NM rendelet módosításáról	16206
62/2009. (V. 20.) FVM rendelet	Az egyes állatbetegségek megelőzésével, illetve leküzdésével kapcsolatos támogatások igénylésének és kifizetésének rendjéről szóló 148/2007. (XII. 8.) FVM rendelet módosításáról.	16207
63/2009. (V. 20.) FVM rendelet	Az egyes Brucella fajok elleni védekezés részletes szabályairól szóló 12/2008. (II. 14.) FVM rendelet módosításáról	16208
57/2009. (V. 20.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata.	16213
1074/2009. (V. 20.) Korm. határozat	A Magyar Köztársaságnak az Európa Tanács Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezménye végrehajtásáról szóló harmadik időszaki jelentéséről	16220
1075/2009. (V. 20.) Korm. határozat	Az új humán influenzavírus megjelenése miatt kialakult helyzetre tekintettel az influenza pandémia elleni felkészülés forrásának biztosításáról	16221
22/2009. (V. 20.) ME határozat	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Belarusz Köztársaság Kormánya közötti oktatási, tudományos és kulturális egyezmény szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról.	16222
23/2009. (V. 20.) ME határozat	A Magyar Köztársaság és Mongólia közötti szociális biztonsági egyezmény létrehozására adott felhatalmazásról . . .	16222
24/2009. (V. 20.) ME határozat	Szakállamtitkárok kinevezéséről	16222

A tartalomjegyzék a 16192. oldalon folytatódik.

TARTALOMJEGYZÉK

165/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16223
166/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16223
167/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16224
168/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16224
169/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16225
170/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16226
171/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16226
172/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16227
173/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16227
174/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16228
175/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16228
176/2009. (V. 20.) OVB határozat	Az Országos Választási Bizottság határozata	16229

Tárgymutató a 2009. április hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról

III. Kormányrendeletek

A Kormány 108/2009. (V. 20.) Korm. rendelete

az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 124. § (2) bekezdés v) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában megállapított feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

(1) Az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 23/C. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Állami kezességvállalás”

(2) Az R. 23/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23/C. § (1) E § alapján állami kezességvállalás abban az esetben nyújtható, ha a kezességvállalás díja kis- és középvállalkozásoknál legfeljebb 25%-kal, egyéb esetben legfeljebb 15%-kal kevesebb, mint az 5. mellékletben megállapított kezességvállalási díj. A fentiek alapján csökkentett kezességvállalási díj a kezességvállalás első két évére vonatkozik, a további évekre az 5. mellékletben megállapított kezességvállalási díj alkalmazandó.

(2) A kezességvállalásnak meghatározott pénzügyi ügylet-höz kell kapcsolódnia, meghatározott maximális összegre kell vonatkoznia, és időben korlátozottnak kell lennie.

(3) A kezességgel fedezett hitel összege nem haladhatja meg a kedvezményezett – a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 79. §-a szerint számított – 2008. évi személyi jellegű ráfordításainak összegét. Amennyiben a vállalkozást 2008. január 1-je után alapították, a hitel összege nem haladhatja meg a kedvezményezett a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 79. §-a szerinti, a működés első két évére vonatkozó becsült éves személyi jellegű ráfordításainak összegét. A kedvezményezett éves személyi jellegű ráfordításai összegének meghatározásakor figyelembe vehető a kedvezményezett telephelyén dolgozók bére is, akik ugyanakkor bérüket alvállalkozótól kapják. Ha az alvállalkozók személyi jellegű ráfordításai a fővállalkozó számára nyújtott kezesség összegének meghatározásakor figyelembevételre kerülnek, e személyi jellegű ráfordításokat

az alvállalkozó az általa igényelt kezesség esetében már nem veheti figyelembe.

(4) A kezesség mértéke nem haladhatja meg a biztosított hitel értékének 90%-át a kezességvállalás futamideje alatt. Ha a hitel mértéke idővel csökken, a kezességgel fedezett összegnek is arányosan csökkennie kell úgy, hogy bármely időpontban a kezesség nem fedezheti a hitel több, mint 90%-át.

(5) A veszteségeket a hitelezőnek és a kezesnek arányosan és azonos módon kell viselnie.

(6) A kezességvállalási díjakat azon összegekre kell alkalmazni, amelyekért az állam által vállalt kezesség vagy viszontkezesség az adott év elején ténylegesen fennáll. A díjakat minimumértéknek kell tekinteni, amelyet olyan vállalkozásokra kell alkalmazni, amelynek minősítése legalább megegyezik az 5. mellékletben található táblázatban szereplő minősítéssel.

(7) Azon vállalkozások esetében, amelyek nem rendelkeznek hitelfelvevői múlttal vagy mérlegszemléletű megközelítésen alapuló hitelminősítéssel, az (1) bekezdésben meghatározott díjcsökkentést 3,8%-os éves kezességvállalási díjra kell alkalmazni. Ezekben az esetekben kezességvállalási díj nem lehet alacsonyabb, mint a kezességgel biztosított hitelt felvevő vállalkozás anyavállalatára vagy anyavállalataira alkalmazandó díj.

(8) A kezességvállalás kezdetekor fizetendő egyösszegű kezességvállalási díj esetén, ezen összegnek legalább a jelen § szerinti, a hitel futamideje alatt fizetendő jövőbeli kezességvállalási díjak jelenértékével kell egyenlőnek lennie.

(9) E § alapján csak olyan vállalkozás támogatható, amely 2008. július 1-jét megelőzően nem minősült nehéz helyzetben lévőnek.

(10) A kezességvállalás időtartama nem haladhatja meg a tíz évet.

(11) E § rendelkezései csak a 2009. április 27-e és 2010. december 31-e között vállalt kezességek vonatkozásában alkalmazhatók.”

(3) Az R. 23/D. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Támogatáshalmazódásra vonatkozó szabályok”

(4) Az R. 23/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„23/D. § (1) Azonos elszámolható költségek tekintetében a 23/A-C. § hatálya alá tartozó támogatás nem kumulálható csekély összegű támogatással.

(2) Azonos elszámolható költségek tekintetében a 23/A-C. § hatálya alá tartozó támogatás nem kumulálható állami támogatással, ha az ilyen jellegű kumuláció olyan támogatási intenzitást eredményezne, amely túllépi a csoportmentességi rendeletben vagy a Bizottság által elfogadott határozatban az egyes esetek meghatározott körülményeire vonatkozóan rögzített támogatási intenzitást.

(3) A 2008. január 1. után odaítélt csekély összegű támogatás támogatástartalmával csökkenteni kell a 23/B-C. § hatálya alá tartozó ugyanezen célra odaítélt, összegegyeztethető támogatás összegét.”

(5) Az R. a 23/D. §-t követően a következő alcímmel és a 23/E. §-sal egészül ki:

„*Eljárási szabályok*

23/E. § (1) A 23/A-C. § hatálya alá tartozó támogatási tervezet esetében a pénzügyminiszter a 12–14. §-ok alapján jár el.

(2) A 9. § (1) bekezdése szerint felelős támogatást nyújtó szerv az előző és az adott évben nyújtott támogatásokról minden év szeptember 30-ig beszámolót készít a pénzügyminiszter részére.

(3) Az e fejezetben meghatározott támogatási kategóriák esetében az Európai Közösséget létrehozó Szerződés I. Mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek elsődleges termeléséhez, feldolgozásához és forgalomba hozatalához nyújtott, valamint a halászati, erdészeti és vidékfejlesztési támogatásokkal kapcsolatos eljárásra az agrár- és vidékfejlesztési állami támogatások Európai Bizottság részére történő bejelentési rendjéről szóló 4/2009. (I. 10.) Korm. rendelet eljárási szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a döntés meghozatala után a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter arról tájékoztatja a Támogatásokat Vizsgáló Irodát.”

2. §

Az R. az e rendelet *melléklete* szerinti 5. melléklettel egészül ki.

3. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a 108/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

5. melléklet

a 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelethez

Kezességvállalási éves díjak a 23/C. §-hoz kapcsolódóan (bázispontban kifejezve)

Hitelminősítési kategória (Standard and Poor's)	Biztosítékokkal való fedezettség		
	Magas	Normál	Alacsony
AAA	40	40	40
AA + AA AA –	40	40	40

Hitelminősítési kategória (Standard and Poor's)	Biztosítékokkal való fedezettség		
	Magas	Normál	Alacsony
A + A A –	40	55	55
BBB + BBB BBB –	55	80	80
BB + BB	80	200	200
BB – B +	200	380	380
B B –	200	380	630
CCC vagy kevesebb	380	630	980

**A Kormány
109/2009. (V. 20.) Korm.
rendelete**

az állam által vállalt kezesség előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárási rendjéről szóló 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 124. §-a (2) bekezdésének *e*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

(1) Az állam által vállalt kezesség előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárási rendjéről szóló 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a (2) bekezdésének *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az előterjesztésnek tartalmaznia kell a következőket:]

„*g*) a 3. § (4) bekezdése szerinti biztosítékokról, fedezetekről és feltételekről szóló tájékoztatást;”

(2) Az R. 2. §-ának (2) bekezdése az alábbi *j*) ponttal egészül ki:

[(2) Az előterjesztésnek tartalmaznia kell a következőket:]

„*j*) a kötelezett pénzügyi helyzetére vonatkozó információkat (különösen pénzügyi, számviteli kimutatásokat és előrejelzéseket), amelyekből megítélhető, hogy a hitel, kölcsön vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír visszafizetése kellően megalapozott-e.”

(3) Az R. 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az egyedi viszontgarancia vállalásáról szóló előterjesztésnek tartalmaznia kell a (2) bekezdés *a)*, *c)*, *d)*, *g)*, *h)*, *i)* és *j)* pontjaiban foglaltakat.”

2. §

Az R. 3. §-ának (1)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Kormány az egyedi állami kezesség- és egyedi viszontgarancia-vállalásról szóló, Magyar Közlönyben közzétett határozatában különösen az alábbiakról dönt:

- a)* a kötelezett személyéről;
- b)* a kezesség, viszontgarancia összegéről vagy mértékéről;
- c)* a kezesség-, viszontgarancia-vállalási díj mértékéről vagy elengedéséről;
- d)* a kezesség-, viszontgarancia-vállalással támogatott hitelcélről;
- e)* az ÁKK Zrt. közreműködésének módjáról.

(2) Amennyiben az állami kezesség alapjául szolgáló szerződéshez kapcsolódóan a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) szerinti eljárás lefolytatása nem kötelező, a kötelezettek nyilvános pályázatot kell kiírnia. A Kormány az egyedi kezességvállalásról szóló határozatában – indokolt esetben – azt is engedélyezheti, hogy a kötelezett a nyilvános pályázat helyett legalább három ajánlattevő ajánlatát kérje be. A Kormány a nyilvános pályázat kiírásának, illetve az ajánlatok bekérésének kötelezettsége alól kivételesen, indokolt esetben felmentést adhat [így különösen, ha a jogosult az Áht. 33/D. § *k)* pontja szerinti nemzetközi fejlesztési intézmény].

(3) Amennyiben a határozat nem ad nevesítetten felhatalmazást készfizető kezesség vállalására, a kezes és a jogosult között csak egyszerű kezességvállalásról szóló megállapodás jöhet létre.

(4) A határozat feltételként előírhatja, hogy az egyedi állami kezességvállalásra, viszontgarancia-vállalásra vonatkozó szerződés aláírására csak akkor kerülhet sor, ha a kötelezett a kezesnek – külön megállapodásban vagy jognyilatkozattal – megfelelő fedezetet, biztosítékot ajánl fel. A határozat a kezesség- és viszontgarancia-vállaláshoz kapcsolódóan – a jogosult, illetve a kötelezett vonatkozásában – egyéb feltételeket is megállapíthat.

(5) A kezességvállalási díj megfizetésének idejéről és módjáról, valamint a (4) bekezdés szerinti feltételekről, fedezetekről és biztosítékokról – a Kormány határozatának figyelembevételével –, a kötelezettel kötött szerződésben az államháztartásért felelős miniszter állapodik meg.”

3. §

(1) Az R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) Az egyedi állami kezességvállalási szerződést a jogosult kezdeményezését követően, a kormányhatározatnak megfelelő tartalommal az államháztartásért felelős miniszter készíti elő. A kezesi szerződést az államháztartásért felelős miniszter az e rendelet 2. számú mellékletében szereplő minta alapján készíti elő. A garanciaszerződést az államháztartásért felelős miniszter ugyanezen minta alapján készíti elő a garanciára vonatkozó eltérések figyelembevételével.”

(2) Az R. 4. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Az egyedi állami kezességvállalási szerződés megkötésének végső határideje a 3. § szerinti kormányhatározat közzétételétől számított

- a)* hat hónap;
- b)* egy év, amennyiben a jogosult kiválasztása a Kbt. szerinti eljárás lefolytatásával történik.”

(3) Az R. 4. §-a az alábbi (4)–(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A kezesi szerződés nem köthető meg abban az esetben, ha a kormányhatározat elfogadását követően olyan változás következik be, illetve olyan új tények jutnak az államháztartásért felelős miniszter tudomására, amelyek az egyedi állami kezességvállalásnak az Áht. 33. §-ának (5) és (6) bekezdése alapján akadályát jelentik. Ebben az esetben az államháztartásért felelős miniszter kezdeményezi a Kormány kezességvállalásról szóló határozatának visszavonását.

(5) Az egyedi állami kezességvállalás a kezességvállalási szerződés megkötésével jön létre.

(6) A 3. § (5) bekezdése szerinti szerződés megkötésének végső határidejére a (3) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(7) A 3. § (5) bekezdése szerinti szerződés aláírási feltétele, hogy jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság kötelezett írásban megnevezze a nevében aláírásra jogosult személyeket, és azok képviseleti jogosultságát megfelelően igazolja az államháztartásért felelős miniszter részére.”

4. §

(1) Az R. 4/A. §-ának (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(3) Az egyedi viszontgarancia-megállapodást a 3. § szerinti kormányhatározat közzétételétől számított hat hónapon belül lehet megkötni.”

(2) Az R. 4/A. §-a az alábbi (4)–(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az egyedi viszontgarancia-vállalás a viszontgarancia-szerződés megkötésével jön létre.

(5) Az egyedi viszontgarancia-vállalás esetében a 3. § (5) bekezdését és a 4. § (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.”

5. §

Az R. az alábbi 4/B. §-sal egészül ki:

„4/B. § Az egyedi állami kezességvállalás és egyedi viszontgarancia-vállalás biztosítékeként a Magyar Állam javára kikötött jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom törlésével, és az azzal való rendelkezéssel kapcsolatos jognyilatkozat megtételére az államháztartásért felelős miniszter jogosult.”

6. §

Az R. 7. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja az alábbi 3. alponttal egészül ki:

[b) amennyiben az állami kezesség alapjául szolgáló szerződés előkészítéséhez a Kbt. szerinti eljárás lefolytatása nem kötelező, a Kormány határozatában dönt az ÁKK Zrt. részvételéről az alábbiak szerint:]

„3. az Áht. 33/D. § *k*) pontja szerinti nemzetközi fejlesztési intézménytől történő hitelfelvétel esetén az ÁKK Zrt. pénzügyi szempontból véleményezi a hitelfelvevő és a nemzetközi fejlesztési intézmény között létrejövő hitelszerződést.”

7. §

Az R. 8. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Mind a kezességek, mind a viszontgaranciák esetében – ha törvény vagy e rendelet másként nem rendelkezik – a jogosult külön felhívás nélkül köteles a naptári negyedévet követő hónap 20. naptári napjáig elektronikus úton tájékoztatni a Magyar Államkincstárt a kötelezettel fennálló jogviszonyából származó követelés adatairól és a kezességbeváltás valószínűségére vonatkozó számításairól.”

(2) Az R. 8. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Jogszabályi kezességek esetén az adatszolgáltatást jogszabályonkénti bontásban, a kötelezettek egyedi azonosítása nélkül, összevont adatok formájában kell teljesíteni.”

(3) Az R. 8. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Külföldi székhelyű jogosult esetén az adatszolgáltatási kötelezettséget – a jogosult és a kötelezett külön megállapodása alapján, az államháztartásért felelős miniszter egyidejű értesítése mellett – a kötelezett teljesíti.”

(4) Az R. 8. §-a a következő (4)–(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény (a továbbiakban: MFB tv.) 5. § (1) bekezdésének *a*) pontja, továbbá a Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény 6. § (1) bekezdésének *b*) pontja szerint vál-

lalt állami kezesség esetében az adatszolgáltatási kötelezettséget a jogosult helyett külön megállapodás nélkül az MFB Magyar Fejlesztési Bank Zrt., illetve a Magyar Export-Import Bank Zrt. teljesíti.

(5) Legkésőbb az első adatszolgáltatási kötelezettség határidejét megelőző 20 naptári napon belül a Magyar Államkincstártól kérni kell az adatszolgáltatóként történő nyilvántartásba vételt. A Magyar Államkincstár 5 munkanapon belül megküldi az adatszolgáltatás teljesítéséhez szükséges azonosítót és az adatszolgáltatás részletes eljárási szabályairól szóló tájékoztatást.

(6) A kiállítási garanciák és kiállítási viszontgaranciák adatairól az államháztartásért felelős miniszter külön felhívás nélkül a naptári negyedévet követő hónap 20. naptári napjáig elektronikus úton tájékoztatja a Magyar Államkincstárt.

(7) A Magyar Államkincstár az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatásból nyert összesített adatokról az adatszolgáltatást követő 45 naptári napon belül értesíti az államháztartásért felelős minisztert.”

8. §

Az R. 8/B. §-ának (4) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(4) Az egyedi állami kezességek és egyedi állami garanciák beváltásánál az állami adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerint jár el.”

9. §

Az R. 8/C. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a jogszabályi kezességvállalásból származó beváltás esetén a jogosult a jogszabályban meghatározott feltételek szerint – az e rendelet 11. számú mellékletében szereplő vonatkozó igénylőlap felhasználásával –

a) egyszerű kezesség esetén a 8/A. § (4) bekezdésben foglalt okiratok végrehajthatóvá válását követő 180 naptári napon belül;

b) készfizető kezesség esetében a hitelszerződés lejáratát, illetve – amennyiben az korábbi – annak felmondását követő 180 naptári napon belül

érvényesítheti az állami kezességvállalásból eredő jogait az állami adóhatóságnál. E határidők elmulasztása jogvesztéssel jár.”

10. §

Az R. 9. §-ának (3) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben az állami kezességvállalással érintett hitelszerződés felmondásra kerül, vagy a véglejárator a kölcsönt az adós még nem fizette teljesen vissza, a hitelintézet az e rendelet 4. számú melléklete szerinti igénylőlap felhasználásával – a 8/C. § (2) bekezdés szerinti jogvesztő határidőn belül – érvényesítheti az állami készfizető kezességvállalásból eredő jogait az állami adóhatóságnál.”

11. §

Az R. 11. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben szereplő állami kezességek beváltásánál az állami adóhatóság az Art. szerint jár el. A beváltás iránti kérelmet elutasítja, ha a jogosult eljárása a kezességgel biztosított kötelezettség elvállalásánál, valamint a kezesség fennállásának ideje alatt nem felelt meg a külön jogszabályokban, valamint az e rendeletben meghatározott feltételeknek.”

12. §

(1) Az R. 15. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az előzetes bejelentést a kultúráért felelős miniszter megvizsgálja és – ha megfelel az Áht. 33/B. §-a (2), (3), (7), illetve (8) bekezdésében foglalt feltételeknek – nyilvántartásba vétel céljából legkésőbb augusztus 15-ig továbbítja az államháztartásért felelős miniszternek.”

(2) Az R. 15. §-a az alábbi (5)–(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Kiállítási garancia, illetve viszontgarancia vállalására indokolt esetben előzetes bejelentés hiányában is lehetőség van, amennyiben az – tekintettel az éves költségvetési törvényben meghatározott keret várható kihasználtságára – nem akadályozza az előzetesen bejelentett kiállítási garanciák, illetve viszontgaranciák vállalását.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározott esetben a kiállító az igényét a kultúráért felelős miniszternek jelenti be. A bejelentésre értelemszerűen alkalmazni kell a (2)–(4) bekezdésben foglaltakat azzal az eltéréssel, hogy a kiállítónak az előzetes bejelentés elmulasztását is részletesen indokolnia kell.”

13. §

(1) Az R. 16. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kiállítási garancia-, illetve a kiállítási viszontgarancia-vállalás érdekében a kiállító a garancia igénybevételenek tervezett kezdő időpontja előtt legkésőbb 25 munkanappal kérelmet nyújt be a kultúráért felelős miniszterhez. Amennyiben az egy kiállítás kapcsán benyújtott igények száma meghaladja a 15 darabot, a benyújtási határidő – a 16. kérelemtől kezdődően az egy kiállításhoz kapcsolódó összes kérelem esetében – kérelmenként 1 munkanappal nő.”

(2) Az R. 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kiállítási garancia vállalására irányuló kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

a) az e rendelet 7. számú melléklete szerinti Adatlap kiállítási garancia- vagy kiállítási viszontgarancia-vállaláshoz című – kitöltött – adatlapot;

b) a kiállítás tervét, a kérelem részletes indokolását,

c) az épületbiztonsági dokumentációt, amely részletesen bemutatja a kiállító által nyújtott biztonsági feltételeket, körülményeket, ideértve a kiállítótér és az épület környezeti adottságait, technikai, biztonsági és biztonságfüggelvényi jellemzőit;

d) a kiállítási tárgyak biztosítási összegéről készült, a kiállító és a jogosult által aláírt tételes kimutatást;

e) a kiállító és a jogosult által aláírt kölcsönbe adásról szóló szerződést, továbbá idegen nyelvű szerződés esetén a szerződésnek a kiállítási garancia-vállalás feltételeit érintő részei magyar nyelvű fordítását, valamint a kölcsönbe adó intézmény nevében aláíró személy aláírási jogosultságát igazoló dokumentumot, kivéve ha az aláírási jogosultság a szervezeti képviselőből ered (így különösen a felügyeleti szerv aláírási joga esetén);

f) a jogosult arról szóló – az e rendelet 10. számú mellékletében szereplő minta alapján kibocsátott – nyilatkozatot, hogy elfogadja a kiállítási garancia vállalására vonatkozó feltételeket;

g) minden olyan tény, adatot, amely a garancia szempontjából jelentős, ideértve a hatályos biztosításról, illetve garanciáról szóló szerződést is.”

(3) Az R. 16. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kiállítási viszontgarancia vállalására irányuló kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

a) a kiállítási viszontgarancia indokoltságát;

b) a (2) bekezdés *a)*–*c)* pontja szerinti dokumentumokat;

c) a kiállító és a kiállítási tárggyal rendelkezni jogosult által aláírt kölcsönbe adásról szóló szerződést;

d) a kiállító által kötött biztosítási szerződést, benne a kiállítási tárgyak biztosítási összegéről készült tételes kimutatással;

e) a jogosult arról szóló – az e rendelet 10. számú mellékletében szereplő minta alapján kibocsátott – nyilatkozatot, hogy elfogadja a kiállítási viszontgarancia vállalására vonatkozó feltételeket.”

(4) Az R. 16. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben egy kiállítás kapcsán több kérelmet nyújt be a kiállító, a (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjaiban foglalt dokumentumokat csak egyszer kell benyújtani.”

14. §

Az R. az alábbi 16/A. §-sal egészül ki:

„16/A. § (1) A kiállítási tárgyak biztosítási összege nem haladhatja meg a kiállítási tárgy kölcsönbe adásáról szóló szerződésben meghatározott értékét, amelyet a kiállítási

garancia-, illetve viszontgarancia-vállalásra irányuló kérelem esetében a kultúráért felelős miniszter a kérelem elbírálása során köteles vizsgálni.

(2) A jogszabályi feltételeknek megfelelő kérelmet a kultúráért felelős miniszter – a garancia-, illetve viszontgarancia-vállalásra vonatkozó javaslatával együtt – a (3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel továbbítja az államháztartásért felelős miniszternek, aki a rendelkezésre álló keret figyelembevételével dönt a kötelezettségvállalásról.

(3) A kiállítás tervét, a kérelem részletes indokolását, valamint az épületbiztonsági dokumentációt nem kell az államháztartásért felelős miniszternek továbbítani.

(4) Az államháztartásért felelős miniszter a kötelezettségvállalásáról – a kultúráért felelős miniszter egyidejű értesítése mellett – kiállítási garanciavállalásra irányuló kérelem esetén e rendelet 8. számú mellékletében szereplő minta, kiállítási viszontgarancia vállalására irányuló kérelem esetén e rendelet 9. számú mellékletében szereplő minta alapján kötelezvényt bocsát ki a jogosult részére. A kiállítási garancia és a kiállítási viszontgarancia a kötelezvény kibocsátásával jön létre, a kötelezvényben megjelölt időtartamra.

(5) A 16. § (1) bekezdés szerinti határidő elmulasztása esetén a kötelezvény a kiállítási garancia-, illetve viszontgarancia-igényben megjelölt kezdő időponthoz képest későbbi időpontban jelölheti meg a garancia-, illetve viszontgarancia létrejöttének időpontját.”

15. §

Az R. 17. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„17. § (1) A kiállító köteles a tőle elvárható mértékben a kár megelőzéséről, illetve a kár enyhítéséről gondoskodni. Káresemény bekövetkezése esetén a kiállító haladéktalanul értesíti a kultúráért felelős miniszter, az államháztartásért felelős minisztert, valamint a jogosultat. A kultúráért felelős miniszternek és az államháztartásért felelős miniszternek szóló értesítés magában foglalja a károsodást szenvedett tárgyakról szóló tájékoztatást.

(2) A kiállító köteles a káreseményről a szükséges felvilágosításokat megadni, és lehetővé tenni az értesítés és a felvilágosítás tartalmának a kultúráért felelős miniszter és az államháztartásért felelős miniszter általi ellenőrzését.”

16. §

Az R. 18. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az államháztartásért felelős miniszter a Magyar Állam nevében az – az (5) bekezdés szerinti – értesítés kézhezvételét követő 15 naptári napon belül intézkedik a kultúráért felelős miniszter jóváhagyásában meghatározott összegű kártérítés, illetve viszontgarancia jogosult részére történő kifizetéséről. Kiállítási viszontgarancia esetében a viszontgarancia érvényesítésére kizárólag a kiállító által kötött biztosítási szerződés alapján történt kifizetést követően kerülhet sor. A garantőr Áht. 33/C. §-a

(4) bekezdése szerinti megtérítési igénye a kártérítés kifizetését nem érinti.”

17. §

Az R. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kiállítási garancia és a kiállítási viszontgarancia időtartamának lejártát követő 30 naptári napon belül a kiállító tájékoztatja a kultúráért felelős minisztert, hogy bekövetkezett-e olyan körülmény, amely a garancia beváltására okot adott, és ezzel egyidejűleg a kiállításról részletes szakmai beszámolót nyújt be. A beszámolóban fel kell tüntetni azt is, hogy a kiállítási garancia, illetve viszontgarancia hiányában milyen összegű átlagos biztosítási díj felmerülésével lehetett volna számolni.”

18. §

(1) Az R. 21. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E rendelet 8. §-ának (1)–(5) bekezdéseit, 9. §-ának (3) bekezdését, 10. §-át, 11. § (1) bekezdését az e rendelet hatálybalépését megelőzően létrejött kezességek beváltása esetén is alkalmazni kell.”

(2) Az R. 21. §-ának (5) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(5) Az MFB tv. 5. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja szerinti kormányhatározat előkészítése során az e rendelet 2. §-ában, a vonatkozó kormányhatározat kapcsán az e rendelet 3. §-a (1) bekezdésében foglaltakat, így különösen annak *b*), *c*) és *d*) pontjában foglaltakat kell alkalmazni.”

(3) Az R. 21. §-a az alábbi (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 8. § (4) bekezdésében megjelölt állami kezességvállalások esetében a 8/C. § (2) bekezdésében, valamint a 11. § (2) bekezdésének második mondatában foglaltakat nem kell alkalmazni.”

19. §

(1) Az R. 1. melléklete helyébe e rendelet *1. melléklete* lép.

(2) Az R. 4. melléklete helyébe e rendelet *2. melléklete* lép.

(3) Az R. 5. melléklete e rendelet *3. melléklete* szerint módosul.

(4) Az R. 6. melléklete e rendelet *4. melléklete* szerint módosul.

(5) Az R. 7. melléklete e rendelet *5. melléklete* szerint módosul.

(6) Az R. 8–10. melléklete helyébe e rendelet *6–8. melléklete* lép.

(7) Az R. 11. melléklete e rendelet *9. melléklete* szerint módosul.

20. §

(1) E rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E rendelet 14. §-ának (1) bekezdése, valamint 8. melléklete 2009. szeptember 1-jén lép hatályba.

(3) Az R. 6. §-ának (4) bekezdése, valamint 16. § (5) és (6) bekezdése hatályát veszti.

(4) Az 1–9. §, a 20. § (3) és (5) bekezdése, valamint az 1–9. számú melléklet 2009. szeptember 2-án hatályát veszti. E bekezdés 2009. szeptember 3-án hatályát veszti.

(5) Az R. 4. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában „a PM” szövegrész helyébe „az államháztartásért felelős miniszter” szövegrész lép, *b)* és *c)* pontjaiban „a PM-hez” szövegrész helyébe „az államháztartásért felelős miniszterhez” szövegrész lép; 4/A. §-ának (1) bekezdésében, 7. §-ának (5) bekezdésében és 8/B. §-ának (7) bekezdésében „a PM” szövegrész helyébe „az államháztartásért felelős miniszter” szövegrész lép; 15. §-ának (1) bekezdésében „az Oktatási és Kulturális Minisztériumnak (a továbbiakban: OKM)” szövegrész helyébe „a kultúráért felelős miniszternek” szövegrész lép; 18. §-ának (2) és (3) bekezdésében „az OKM-et” szövegrész helyébe „a kultúráért fe-

lelős minisztert” szövegrész lép; 18. §-ának (4) és (5) bekezdésében „az OKM” szövegrész helyébe „a kultúráért felelős miniszter” szövegrész lép, az (5) bekezdésben továbbá „a PM-et” szövegrész helyébe „az államháztartásért felelős minisztert” szövegrész lép; 19. §-ának (2) bekezdésében „az OKM” szövegrész helyébe „a kultúráért felelős miniszter” szövegrész lép, továbbá „a PM-nek” szövegrész helyébe „az államháztartásért felelős miniszternek” szövegrész lép.

(6) Az R.-nek – az e rendelet 9. §-ával megállapított – 8/C. § (2) bekezdését az e rendelet hatálybalépését követően létrejött kezességek esetében kell alkalmazni.

(7) Az R.-nek – az e rendelet 13. §-ának (2)–(4) bekezdéseivel, illetve 14. §-ával megállapított – 16. §-ának (2)–(4) bekezdéseit, illetve 16/A. §-át az e rendelet hatálybalépését követően benyújtott kiállítási garancia- és viszontgarancia-kérelmek esetében kell alkalmazni.

(8) Az R.-nek – az e rendelet 17. §-ával megállapított – 1. §-ának (1) bekezdését az e rendelet hatálybalépését követően benyújtott beszámoló esetében kell alkalmazni.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

1. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

1. számú melléklet a 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelethez

Adatlap

a Kormánynak az egyedi állami kezesség-, egyedi állami garancia- és egyedi viszontgarancia-vállalásaihoz

1. A kötelezettségvállalás alapjául szolgáló jogszabály megjelölése:
2. Kezesség/garancia/viszontgarancia-vállalás indoka¹:
3. Kezesség/garancia/viszontgarancia-vállalás mértéke vagy összege (Ft és/vagy devizanem)¹:
4. Kezesség/garancia/viszontgarancia-vállalás feltételei¹:
5. A hitelnyújtó kiválasztásának módja²:
6. Az ÁKK Zrt. közreműködésének formája:
7. Hitelfelvevő vagy fizetésre kötelezett megnevezése:
8. Állami kezesség típusa:
9. A típus megválasztásának indoka:
10. A kezesség/garancia/viszontgarancia-vállalással biztosított fizetési kötelezettség tervezett futamideje, visszafizetésének tervezett ütemezése¹:
11. A kezesség/garancia/viszontgarancia érvényesítésének valószínűsége¹:
12. Az alkalmazott közösségi állami támogatási szabály (szükség esetén):

¹ Csak a megfelelő kötelezettségvállalási típust kell szerepeltetni!

² Az egyedi viszontgarancia-vállalás esetén nem kell kitölteni!

2. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

4. számú melléklet a 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelethez

Igénylőlap a lakáscélú állami kezesség beváltásához

(állami adóhatóság részére küldendő)

.....
Hitelintézet megnevezése

1. Az adós(ok), adóstárs(ak) és kezes(ek) adatai

Neve:

Születési neve:

Anyja születési neve:

Lakhelye:

Adóazonosító jele:

Bankszámlaszáma:

2. A kölcsön adatai (a megkötött szerződés alapján)

Szerződés száma:

Szerződés kelte:

A kezesség jogszabályi alapja:

A garantált hitelrész összege:

A kölcsön teljes összege:

A garantált hitelrész aránya a teljes kölcsönön belül:

A hitelcél szerinti ingatlan vételára/építési költsége:

A hitelcél szerinti lakásingatlan hitelbiztosítéki értéke:

A hitelcél szerinti lakásingatlan címe, helyrajzi száma:

A kölcsön lejáratá:

A kölcsön lejártakor/felmondásakor vissza nem fizetett kölcsön és az erre felszámított kamat és kezelési költség összege az egyes elemeket külön feltüntetve:

A kölcsön lejártakor/felmondásakor vissza nem fizetett garantált hitelrész és az erre felszámított kamat és kezelési költség összege az egyes elemeket külön feltüntetve:

Az igénylőlap benyújtásakor fennálló vissza nem fizetett garantált hitelrész és az erre felszámított kamat és kezelési költség összege az egyes elemeket külön feltüntetve:

A kamat napi összege:

3. Az állami kezességbeváltás adatai

Az állami kezességbeváltás jogosultja:

A kezességbeváltás jogosultjának pénzforgalmi bankszámla száma:

Az átutalandó állami kezesség összege (a tőke, a kamat és a kezelési költség, továbbá azok együttes összege, a napi kamat mértéke és kezdő időpontja):

A kezességbeváltás indoka:

.....

4. Mellékletek

Kölcsönszerződés és annak mellékletét képező dokumentumok

Kölcsönszerződés-módosítások és annak mellékletét képező dokumentumok

A bank nyilatkozata, hogy a kölcsönt céljának megfelelően használták-e fel

A 3. pontban foglalt egyéb kezességvállalást igazoló dokumentumok

A biztosítékokról szóló szerződések és mellékleteik

A biztosítékok módosításának indokai

A biztosítékokból történt megtérülés tényét és összegét igazoló dokumentum, megtérülés hiányában a bank nemleges nyilatkozata

Óvadéki szerződés esetén az óvadéki szerződés, annak hiányában a hitelintézet nemleges nyilatkozata

A kölcsönszerződés felmondását igazoló irat és/vagy a kölcsönszerződésben meghatározott utolsó törlesztő részlet, illetőleg egyösszegű fizetési kötelezettség teljesítésére nyitva álló fizetési határidő eredménytelen leteltét igazoló irat, valamint az azok kézbesítését igazoló irat

A szerződés egyoldalú felmondására okot adó magatartás vagy körülmény megszüntetésére történő előzetes felszólítás

Jognyilatkozatok

A kötelezett tartozását részletesen bemutató kimutatás

A kötelezett nem teljesítésére, a követelés teljesítésére szabott szerződési határidő lejártára vonatkozó adatok

A vonatkozó törvényben szereplő feltételek igazolásának másolatai

A hitelképesség- és fedezetvizsgálat dokumentumai (beleértve a hiteldöntést és az azt megalapozó dokumentumokat is)

A folyósítási feltételek teljesítésének dokumentumai

Kelt: év hó nap

P. H.

.....
 igénylő

3. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

Az R. 5. mellékletének 2. Az állami kezességvállalás mellett nyújtott kölcsön adatai a megkötött szerződés(ek) alapján elnevezésű pontja az alábbi szövegrésszel egészül ki:

„A kezesség jogszabályi alapja:”

Az R. 5. mellékletének 5. Mellékletként csatolandók elnevezésű pontja az alábbi szövegrésszel egészül ki:

„A hitelképesség- és fedezetvizsgálat dokumentumai (beleértve a hiteldöntést és az azt megalapozó dokumentumokat is)

A folyósítási feltételek teljesítésének dokumentumai

A bank által évenként bekért, a hitelszerződésben rögzített iratok”

4. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

Az R. 6. mellékletének címe helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„Igénylőlap a fagykárt és aszálykárt szenvedett mezőgazdasági termelők kárenyhítését szolgáló kormányzati intézkedésekről szóló 1072/2003. (VII. 18.) Korm. határozat, a 2003. évben fagykárt és aszálykárt szenvedett mezőgazdasági termelők kárenyhítését szolgáló kormányzati intézkedések egyes feltételeinek megállapításáról szóló 1039/2006. (IV. 7.) Korm. határozat, valamint a Hajdú-Bét Rt. és a Parmalat Hungária Rt. fizetéseképtelensége miatt kialakult válságos helyzet kezelését célzó kedvezményes hitelkonstrukció bevezetéséről szóló 1041/2004. (IV. 29.) Korm. határozat alapján vállalt állami kezesség beváltásához”

Az R. 6. mellékletének 5. Mellékletként csatolandók elnevezésű pontja az alábbi szövegrésszel egészül ki:

„A hitelképesség- és fedezetvizsgálat dokumentumai (beleértve a hiteldöntést és az azt megalapozó dokumentumokat is)
A folyósítási feltételek teljesítésének dokumentumai

A bank által évenként bekért, a hitelszerződésben rögzített iratok”

5. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

Az R. 7. mellékletének címe az alábbiak szerint módosul:

„ADATLAP

kiállítási garancia- vagy kiállítási viszontgarancia-vállaláshoz”

Az R. 7. mellékletének 2., 4., 6. és 8. pontja az alábbi szövegrésszel egészül ki:

„(magyarul és angolul)”

6. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez8. számú melléklet a 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelethez**KÖTELEZVÉNY**

**a Múzeumban ...-tól ...-ig tartó című kiállításához
kapcsolódó kiállítási garancia vállalásának feltételeiről**

1. A Magyar Állam nevében eljáró államháztartásért felelős miniszter (a továbbiakban: Garantőr) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33/B. § (1) és (4) bekezdése alapján [a kölcsönbe adásról szóló szerződésben meghatározott devizanemben megjelölve] összeghatárig kiállítási garanciát vállal a c. kiállításnak a Múzeumban [kiállítás kezdő időpontja] és [kiállítás záró időpontja] között történő bemutatásához, a [kölcsönadó neve és címe] és a [kölcsönvevő neve és címe] (a továbbiakban: Kiállító) között létrejött kölcsönbe adásról szóló szerződésben foglaltaknak megfelelően a kiállításra kölcsönzött műtárgy(ak)ban esetlegesen bekövetkezett károk megtérítésére.
A garancia jogosultja a [jogosult neve és címe] (a továbbiakban: Jogosult).
2. A Garantőr felelőssége – [kezdő időpont megjelölése] és [záró időpont megjelölése] között áll fenn, és – a kiállítási tárgy(ak)nak a Jogosulttól történő átvételével kezdődik, s akkor végződik, amikor a kiállítási tárgy(ak)at a Jogosult átveszi [hely megnevezése], vagy az általa megjelölt más helyszínen.
Nem terjed ki a garanciavállalás arra az időszakra és összegre, amelyre vonatkozóan a Kiállító vagy a kiállítási tárgygal rendelkező jogosult biztosítással vagy érvényes garanciával rendelkezik.
3. A garanciavállalás kiterjed valamennyi káreseményre (így különösen földrengés, árvíz, tűzvész, szállítás ideje alatt bekövetkező háborús cselekmények, terrorizmus, sztrájk, lopás, elveszés), kivéve azokat a károkat, amelyek
 - a) a Jogosult vagy annak alkalmazottjai, illetve megbízottjai szándékos vagy gondatlan magatartása,
 - b) a kiállítási tárgy tulajdonságaiból fakadó természetes amortizáció,
 - c) a Jogosult jóváhagyásával történő restaurálás eredményeképpen keletkeztek.
4. Káresemény bekövetkezése esetén a Kiállítónak azonnal értesítenie kell a Garantőrt, a kultúráért felelős minisztert és a Jogosultat. Az értesítés magában foglalja a károsodást szenvedett műtárgy(ak)ról szóló tájékoztatást.
A Kiállító köteles a szükséges felvilágosításokat megadni, és lehetővé tenni az értesítés és a tájékoztatás tartalmának a kultúráért felelős miniszter és a Garantőr általi ellenőrzését.

5. A kiállítási tárgy(ak) elveszése vagy megsemmisülése esetén a kártérítés összege a kiállítási tárgy(ak)nak az 1. pont szerinti biztosítási összegével egyezik meg.
Részleges kár esetén a kártérítés alapja a Kiállító és a Jogosult megállapodása a helyreállítás (restaurálás) költségeiben. Amennyiben a kiállítási tárgy(ak) maradéktalanul nem állítható(k) helyre, a Kiállító és a Jogosult megállapodnak az értékcsökkenés mértékében is. A helyreállítás költsége az esetleges értékcsökkenés mértékével együttesen sem haladhatja meg a kiállítási tárgy(ak) biztosítási összegét. A megállapodásról a kultúráért felelős minisztert haladéktalanul értesíteni kell.
A kultúráért felelős miniszter a kártérítés összegének megállapítása és a garancia teljesítése érdekében felhívhatja a Kiállítót és a Jogosultat független, nemzetközileg elismert szakértő(k) igénybevételére.
6. Az 5. pont szerint megállapított kártérítés összegéről – a kifizetésre vonatkozó jóváhagyással együtt – a kultúráért felelős miniszter értesíti a Garantőrt.
A Garantőr az értesítés kézhezvételét követő 15 naptári napon belül intézkedik a kártérítés Jogosult részére történő kifizetéséről.
7. Kártérítési igény felmerülése esetén a Garantőr által a károkozóval szemben érvényesíthető megtérítési igény nem érinti a kártérítés kifizetését.
8. A kiállítási tárgyak elveszése esetén, annak/azok fellelésekor a Jogosult a műtárgy(ak) kézhezvételét követően köteles a kártérítést haladéktalanul visszafizetni.
9. A kölcsönbe adásról szóló szerződés a Garantőr és a kultúráért felelős miniszter együttes jóváhagyása nélkül nem módosítható.
10. Jelen kötelezvény hatálybalépésének feltétele a Jogosult írásban tett elfogadó nyilatkozata, amelyben a kiállítási garancia feltételeit magára nézve kötelezőnek ismeri el.
11. A kölcsönbe adásról szóló szerződés(ek), a kiállítási tárgy(ak) megnevezését, biztosítási összegét tartalmazó tanúsítvány, valamint a 10. pontban foglalt elfogadó nyilatkozat a jelen kötelezvény elválaszthatatlan részét képezi.
12. A kötelezvény 4-4 eredeti példányban készült magyar és angol nyelven, melyből a Jogosult, a Kiállító és a kultúráért felelős miniszter 1-1 példányt kapnak, 1 példány pedig a Garantőrnél marad.

Budapest, [dátum]

.....
Garantőr

7. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

9. számú melléklet a 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelethez

KÖTELEZVÉNY

**a Múzeumban-tól-ig tartó című kiállításához
kapcsolódó kiállítási viszontgarancia vállalásának feltételeiről**

1. A Magyar Állam nevében eljáró államháztartásért felelős miniszter (a továbbiakban: Garantőr) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33/B. § (7) és (8) bekezdése alapján [a biztosítási szerződésben meghatározott devizanemben megjelölve] összeghatárig kiállítási viszontgaranciát vállal a c. kiállításnak a Múzeumban [kiállítás kezdő időpontja] és [kiállítás záró időpontja] között történő bemutatásához, a [biztosító neve és címe] és a [biztosított neve és címe] (a továbbiakban: Kiállító) között létrejött biztosítási szerződés alapján a kiállításra a [kölcsönadó neve és címe]-től (a továbbiakban: Kölcsönadó) kölcsönzött műtárgy(ak)ban esetlegesen bekövetkezett károk miatt a biztosító által kifizetett összeg megtérítésére.
A garancia jogosultja a [biztosító neve és címe] (a továbbiakban: Jogosult).
2. A Garantőr felelőssége [kezdő időpont megjelölése] és [záró időpont megjelölése] között áll fenn.
3. A garanciavállalás kiterjed valamennyi, az 1. pont szerinti biztosítási szerződésben szereplő káreseményre, kivéve azokat a károkat, amelyek
 - a) a Kölcsönadó vagy annak alkalmazottjai, illetve megbízottjai szándékos vagy gondatlan magatartása,
 - b) a kiállítási tárgy tulajdonságaiból fakadó természetes amortizáció,
 - c) a Kölcsönadó jóváhagyásával történő restaurálás eredményeképpen keletkeztek.

4. Káresemény bekövetkezése esetén a Kiállítónak azonnal értesítenie kell a Garantőrt, a kultúráért felelős minisztert és a Jogosultat. Az értesítés magában foglalja a károsodást szenvedett műtárgy(ak)ról szóló tájékoztatást.
A Kiállító köteles a szükséges felvilágosításokat megadni, és lehetővé tenni az értesítés és a tájékoztatás tartalmának a kultúráért felelős miniszter és a Garantőr általi ellenőrzését.
5. A kiállítási tárgy(ak) elveszése vagy megsemmisülése esetén a viszontgarancia érvényesítés összege a kiállítási tárgy(ak)nak az 1. pont szerinti biztosítási összegével egyezik meg.
Kiállítási viszontgarancia esetében részleges kár esetén a viszontgarancia érvényesítés alapja a Jogosult által a biztosítási szerződésben foglaltaknak megfelelően kifizetett összeg. A viszontgarancia összege nem haladhatja meg a biztosítási összeget. A kifizetésről a kultúráért felelős minisztert haladéktalanul értesíteni kell.
A kultúráért felelős miniszter a viszontgarancia érvényesítés összegének megállapítása és a viszontgarancia teljesítése érdekében felhívhatja a Kiállítót és a Jogosultat független, nemzetközileg elismert szakértő(k) igénybevételére.
6. Az 5. pont szerint megállapított viszontgarancia összegéről – a kifizetésre vonatkozó jóváhagyással együtt – a kultúráért felelős miniszter értesíti a Garantőrt.
A Garantőr az értesítés kézhezvételét követő 15 naptári napon belül intézkedik a viszontgaranciának a Jogosult részére történő kifizetéséről. A viszontgarancia érvényesítésére kizárólag az 1. pont szerinti biztosítási szerződés alapján történt kifizetést követően kerülhet sor.
7. Kártérítési igény felmerülése esetén a Garantőr által a károkozóval szemben érvényesíthető megtérítési igény nem érinti a viszontgarancia kifizetését.
8. A kiállítási tárgyak elveszése esetén, annak/azok fellelésekor a Jogosult a műtárgy(ak) kézhezvételét követően köteles a viszontgaranciát haladéktalanul visszafizetni.
9. A biztosítási szerződés a Garantőr és a kultúráért felelős miniszter együttes jóváhagyása nélkül nem módosítható.
10. Jelen kötelezvény hatálybalépésének feltétele a Jogosult írásban tett elfogadó nyilatkozata, amelyben a kiállítási viszontgarancia feltételeit magára nézve kötelezőnek ismeri el.
11. A biztosítási szerződés(ek), a kölcsönbe adásról szóló szerződés(ek), a kiállítási tárgy(ak) megnevezését, biztosítási összegét tartalmazó tanúsítvány, valamint a 10. pontban foglalt elfogadó nyilatkozat a jelen kötelezvény elválaszthatatlan részét képezi.
12. A kötelezvény 4-4 eredeti példányban készült magyar és angol nyelven, melyből a Jogosult, a Kiállító és a kultúráért felelős miniszter 1-1 példányt kapnak, 1 példány pedig a Garantőrnél marad.

Budapest, [dátum]

.....
Garantőr

8. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

10. számú melléklet a 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelethez

Nyilatkozat

A) *Kiállítási garancia esetén alkalmazandó*

Kölcsönbe adó (intézmény) megnevezése és címe:

A kölcsönbe adó nevében aláírásra jogosult megnevezése:

Az aláírási jogosultság jogalapjának megjelölése:

Kölcsönbe vevő intézmény (kiállító) megnevezése és címe:

A kiállítás címe:

A kiállítás helye és ideje:

A kiállítási tárgyak biztosítási összege:

Aláírással ezúton kijelentem, hogy megértettem és elfogadom a Magyar Köztársaságnak a kötelezvényben, illetve az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33/B. és 33/C. §-aiban, valamint az állam által vállalt kezesség előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárási rendjéről szóló 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelet 15–19. §-aiban foglalt feltételek szerinti kiállítási garanciáját, mely a fenti kiállításra kölcsönbe adott, a kölcsönbe adó és a kiállító megállapodásában foglalt kiállítási tárgyakra a [garancia időtartama] közötti időszakra vonatkozik.

A [kiállító] és a [a kölcsönbe adó intézmény] között létrejött, a kiállítási tárgyak kölcsönbe adásáról szóló szerződés és jelen nyilatkozat tartalma közötti eltérés esetén a nyilatkozat rendelkezései irányadók.

[dátum]

[a kölcsönbe adó aláírása és pecsétje]

A [a kölcsönbe adó intézmény] fenti nyilatkozatában foglaltakat tudomásul veszem.

[dátum]

[a kiállító aláírása és pecsétje]

B) Kiállítási viszontgarancia esetén alkalmazandó

Biztosító társaság megnevezése és címe:

A biztosító társaság nevében aláírásra jogosult megnevezése:

Az aláírási jogosultság jogalapjának megjelölése:

Kölcsönbe vevő intézmény (kiállító) megnevezése és címe:

A kiállítás címe:

A kiállítás helye és ideje:

A kiállítási tárgyak biztosítási összege:

Aláírással ezúton kijelentem, hogy megértettem és elfogadom a Magyar Köztársaságnak a kötelezvényben, illetve az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 33/B. és 33/C. §-aiban, valamint az állam által vállalt kezesség előkészítésének és a kezesség beváltásának eljárási rendjéről szóló 110/2006. (V. 5.) Korm. rendelet 15–19. §-aiban foglalt feltételek szerinti kiállítási viszontgaranciáját, mely a fenti kiállításra kölcsönbe adott, a biztosító társaság és a kiállító megállapodásában foglalt kiállítási tárgyakra a [garancia időtartama] közötti időszakra vonatkozik.

A [kiállító] és a [biztosító] között létrejött biztosítási szerződés és jelen nyilatkozat tartalma közötti eltérés esetén a nyilatkozat rendelkezései irányadók.

[dátum]

[biztosító társaság aláírása és pecsétje]

A [biztosító] fenti nyilatkozatában foglaltakat tudomásul veszem.

[dátum]

[a kiállító aláírása és pecsétje]

9. számú melléklet a 109/2009. (V. 20.) Korm. rendelethez

Az R. 11. mellékletének 4. Mellékletként csatolandók elnevezésű pontja az alábbi szövegrésszel egészül ki:

„A hitelképesség- és fedezetvizsgálat dokumentumai (beleértve a hiteldöntést és az azt megalapozó dokumentumokat is)
A folyósítási feltételek teljesítésének dokumentumai”

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 18/2009. (V. 20.) EüM rendelete

az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének szabályairól szóló 28/1998. (VI. 17.) NM rendelet módosításáról

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (2) bekezdés *i*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

Az egészségügyi szakdolgozók továbbképzésének szabályairól szóló 28/1998. (VI. 17.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az első továbbképzési időszak kezdete az egészségügyi szakdolgozónak az Egészségügyi Szakdolgozók Működési Nyilvántartásába történő felvételének napja, a további időszakok kezdete az egészségügyi szakdolgozó működési nyilvántartásának az Eütv. 112. § (11) bekezdése alapján történő megújításának napja.”

2. §

(1) Az R. 3. § (1) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

[Elméleti továbbképzésnek minősül:]

„*g*) az e rendelet alapján minősített és vizsgával záruló távoktatási programon történő részvétel, az elérhető pontok száma legalább 20, legfeljebb 40;”

(2) Az R. 3. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E rendelet értelmében távoktatásnak minősül az oktató és a képzésben részt vevő felnőtt sajátos információ-technológiai és kommunikációs taneszközök, valamint ismeretátadási-tanulási módszerek használatát feltételező interaktív kapcsolatán és az önálló munkán alapuló képzési forma.”

3. §

Az R. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A továbbképzési időszak gyakorlati részének teljesítéséhez az egészségügyi szakdolgozónak legalább három évet kell az adott szakképesítés szerinti munkakörben eltöltenie, amit a munkáltató, illetőleg a hatósági engedély alapján tevékenységet végző személy esetén az engedélyező hatóság igazol. Egy év gyakorlati pontértéke 15.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően az egészségügyi szakdolgozó, aki a továbbképzési időszak alatt több mint két évig nem végzett egészségügyi tevékenységet – ide nem értve a működési nyilvántartás meghosszabbításának időtartamát –, a gyakorlati rész teljesítését a működési nyilvántartásból való törlés nélkül, legfeljebb 3 hónapig tartó, felügyelet mellett végzett kiegészítő gyakorlati továbbképzéssel pótolhatja, amennyiben az Eütv. 113. § (7) bekezdésében foglaltak szerint a kiegészítő továbbképzésben történő részvételi szándékát a működési nyilvántartást vezető szervnek bejelenti. Az így teljesített gyakorlati idő értéke havonta 15 pont.

(3) A (2) bekezdés szerinti kiegészítő gyakorlati továbbképzést a bejelentés napjától számított egy éven belül kell teljesíteni.

(4) Az elméleti és a gyakorlati feltételek teljesítését igazoló továbbképzési pontok egymást kiegészítik.”

4. §

Az R. 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A pályázatok nyerteseit a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben közzé kell tenni.”

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő tizenötödik napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon a hatályát veszti.

(2) Az R.

a) 5. § (2) bekezdésében az „*a*)–*c*) pontjai” szövegrész helyébe az „*a*)–*c*) és *g*) pontjai” szöveg,

b) 8. §-ában az „A Népjóléti Minisztérium” szövegrész helyébe az „Az egészségügyért felelős miniszter” szöveg lép.

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
62/2009. (V. 20.) FVM
rendelete**

**az egyes állatbetegségek megelőzésével,
illetve leküzdésével kapcsolatos támogatások
igénylésének és kifizetésének rendjéről szóló
148/2007. (XII. 8.) FVM rendelet módosításáról**

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint há-
lászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolo-
ló eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. tör-
vény 81. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján,
a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és
hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet
1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörömben el-
járva a következőket rendelem el:

1. §

Az egyes állatbetegségek megelőzésével, illetve leküzdésével kapcsolatos támogatások igénylésének és kifizetésének rendjéről szóló 148/2007. (XII. 8.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. számú melléklete e rendelet *melléklete* szerint módosul.

2. §

E rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 62/2009. (V. 20.) FVM rendelethez

1. Az R. 1. számú mellékletének A009 technikai kódszámú sora helyébe a következő szövegrész lép:

”	A009	Szalmonellózis	valamennyi gazdasági haszonállat	<p>Immunizálás: 50 Ft/egyed/alkalom Gyógykezelés: 5 Ft/egyed (csak a nemzeti ellenőrzési terv alá még nem tartozó állományok esetében) Mintavétel: 5000 Ft/légtér/alkalom Laboratóriumi diagnosztikai vizsgálat (maximum 15 000 Ft/légtér/alkalom): <i>Salmonella</i> kimutatása: 4500 Ft/vizsgálat* <i>Salmonella</i> szerotipizálása: 5500 Ft/db Broiler állományból izolált <i>Salmonella</i> törzs szerocsoport szűrővizsgálata: 2500 Ft/db H antigén meghatározása: 3500 Ft/db Törzs vakcina eredetének vizsgálata: 2500 Ft/db *: egy vizsgálatnak 1 minta vagy gyűjtőminta vizsgálata számít, ahány szalmonella dúsítás történik, annyiszor 4500 Ft számolható el a szalmonella kimutatásra (napos állatokból 5 állat vizsgálata=1 minta=4500Ft)</p>
---	------	----------------	----------------------------------	--

”

2. Az R. 1. számú mellékletének táblázat alatti szövegrésze helyébe a következő szövegrész lép:

„* Állategység:

– A baromfi kivételével az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 1974/2006/EK bizottsági rendelet V. melléklete szerint.

– A pulyka kivételével az egyéb baromfi esetében az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 1974/2006/EK bizottsági rendelet V. melléklete szerinti felhatalmazás alapján egyéb baromfi: 0,003 ÁE

– A pulyka esetében a baromfi ágazatban igénybe vehető állatjóléti támogatások feltételeiről szóló 139/2007. (XI. 28.) FVM rendelet 1. számú melléklete szerint.”

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
63/2009. (V. 20.) FVM
rendelete**

**az egyes Brucella fajok elleni védekezés
részletes szabályairól szóló
12/2008. (II. 14.) FVM rendelet módosításáról**

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény 76. §-a (2) bekezdésének 17. és 20. pontjában kapott felhatalmazás alapján – a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának c) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. §

Az egyes Brucella fajok elleni védekezés részletes szabályairól szóló 12/2008. (II. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 64/432/EGK irányelve (1964. június 26.) a szarvasmarhafélék és sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állategészségügyi problémákról,

b) a Tanács 91/68/EGK irányelve (1991. január 28.) a juh és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állategészségügyi feltételekről,

c) a Bizottság 2008/984/EK határozata (2008. december 10.) a 64/432/EGK tanácsi irányelv C. mellékletének és a 2004/226/EK határozatnak a szarvasmarha-brucellózis kimutatására szolgáló diagnosztikai tesztek tekintetében történő módosításáról.”

2. §

Az R. 4. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* lép.

3. §

Ez a rendelet a 64/432/EGK tanácsi irányelv C. mellékletének és a 2004/226/EK határozatnak a szarvasmarha-brucellózis kimutatására szolgáló diagnosztikai tesztek tekintetében történő módosításáról szóló 2008. december 10-i 2008/984/EK bizottsági határozatnak való megfelelést szolgálja.

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő 8. napon hatályát veszti.

(2) Az R. 2. számú melléklete „II. A brucellózis fertőzöttség gyanúja, illetve brucellózis fertőzöttség előfordulása” alcíme 1. pontjának b) alpontjában az „– a 4. sz. vonatkozó fejezete szerint –” szövegrész helyébe az „– a 4. számú melléklet szerint –” szövegrész, a „negatív, eredményre” szövegrész helyébe a „negatív eredményre” szövegrész lép.

(3) Az R. „VII. Fejezet Módosuló jogszabályok” alcíme, valamint 19–20. §-a hatályát veszti.

(4) A sertések hólyagos betegsége elleni védekezés szabályairól szóló 14/2003. (II. 14.) FVM rendelet 34. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 92/119/EGK irányelve (1992. december 17.) az egyes állatbetegségek elleni védekezésre irányuló általános közösségi intézkedések, valamint a sertések hólyagos betegségére vonatkozó külön intézkedések bevezetéséről,

b) a Bizottság 2007/10/EK irányelve (2007. február 21.) a sertések hólyagos betegségének kitörése esetén a védőközveten belüli intézkedések bevezetése tekintetében a 92/119/EGK tanácsi irányelv II. mellékletének módosításáról.”

(5) A veszettség elleni védekezés részletes szabályairól szóló 164/2008. (XII. 20.) FVM rendelet 4. §-a (6) bekezdésének c) pontjában a „Kamara javaslatára alapján” szövegrész helyébe a „Kamara illetékes területi szervezetének javaslata alapján”, valamint 7. §-a (1) bekezdésének c) pontjában a „Kamara javaslata alapján” szövegrész helyébe a „Kamara illetékes területi szervezetének javaslata alapján” szövegrész lép.

Gráf József s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet

a 63/2009. (V. 20.) FVM rendelethez

[4. számú melléklet

a 12/2008. (II. 14.) FVM rendelethez]

A brucellózis kórjelzése

*I. A szarvasmarha brucellózis
(B. abortus)*

1. A kórokozó azonosítása

Brucellózis gyanúja merül fel, ha vetélt anyagban, elvetélt magzatban, hüvelykifolyásban vagy tejmintában módosított saválló vagy specifikus immunhisztokémiai festési eljárásokkal a brucellákra jellemző morfológiájú organizmusok mutathatók ki, különösen, ha a gyanút szerológiai próba is alátámasztja.

A *Brucella* fajokat méhváladékból, vetélt vagy koraellett magzatból, tejmintából vagy egyéb szervekből (pl. nyirok-csomókból, nemi szervekből) hagyományos vagy szelektív táptalajok használatával lehet kitenyészteni.

A kitenyésztés után a faj és biovariáns azonosítása fág-érzékenységi és/vagy oxidatív metabolikus próbák, tenyésztési, biokémiai és szerológiai tulajdonságok vizsgálata alapján történhet.

A polimeráz-lánreakció alkalmazható mind kiegészítő eljárásként, mind bizonyos génszekvenciák alapján történő biotípus-meghatározásra.

Az alkalmazott eljárások és táptalajok, valamint azok standardizálása és az eredmény értékelése az OIE „A szárazföldi állatoknál alkalmazott diagnosztikai vizsgálatok és vakcinák kézikönyve” („Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals”) című kiadványa (hatodik kiadás: 2008) vonatkozó fejezete előírásainak kell, hogy megfeleljenek.

2. Immunológiai próbák

2.1. Standardok

2.1.1. Antigénkészítésre a B. abortus 1-es biovariánsának Weybridge 99-es vagy USDA 1119-3 törzsét kell használni a bengálvörös (rose bengal, RBT), a szérum agglutinációs (SAT), a komplementkötési (CFT), és a tej gyűrűpróbában (MRT) egyaránt.

2.1.2. Az RBT, SAT, CFT és MRT próbában is az OIE nemzetközi referencia standard savót (OIEISS), korábbi nevén WHO második nemzetközi anti-*Brucella abortus* savót (ISAbs) kell használni.

2.1.3. Az enzimhez kötött immunszorbens próbák (ELISA-próbák) standard savói:

- a) az OIEISS,
- b) a gyenge pozitív OIE ELISA standard savó (OIEELISA_{wp}SS),
- c) az erős pozitív OIE ELISA standard savó (OIEELISA_{sp}SS),
- d) a negatív OIE ELISA standard savó (OIEELISA_NSS).

2.1.4. A fluoreszcens-polarizációs próba (FPAs) referencia standard savói a következők:

- a) a gyenge pozitív OIE ELISA standard savó (OIEELISA_{wp}SS),
- b) az erős pozitív OIE ELISA standard savó (OIEELISA_{sp}SS),
- c) a negatív OIE ELISA standard savó (OIEELISA_NSS).

2.1.5. A 2.1.3. és 2.1.4. pontban felsorolt standard savók beszerezhetők a brucellózis vizsgálatra kijelölt közönségi referencialaboratóriumtól vagy a Veterinary Laboratories Agency-től (VLA, Weybridge, Egyesült Királyság).

2.1.6. Az OIEISS, az OIEELISA_{wp}SS, az OIEELISA_{sp}SS és az OIEELISA_NSS nemzetközi elsődleges standardok, amelyek segítségével a nemzeti referencia

laboratórium másodlagos nemzeti referens standard savót („munka standard”) készít a 2.1.1. pontban említett valamennyi tesztre.

2.2. ELISA-próbák és további, a szarvasmarha-brucellózis vérsavóból vagy tejből történő kimutatására szolgáló kötésen alapuló próbák

2.2.1. Anyag és reagensek

Az alkalmazott módszert és az eredmények értékelését az OIE „A szárazföldi állatoknál alkalmazott diagnosztikai vizsgálatok és vakcinák kézikönyve” („Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals”) című kiadványa (hatodik kiadás: 2008) 1.1.4 fejezetében leírtaknak megfelelően validálni kell, amelynek magában kell foglalnia legalább laboratóriumi és diagnosztikai vizsgálatokat.

2.2.2. A próba standardizálása

2.2.2.1. A próba standardizálása egyedi savók vizsgálatára:

a) Az 1/150 előhígítású OIEISS-nek, vagy az 1/2 előhígítású OIEELISA_{wp}SS-nek, vagy az 1/16 előhígítású OIEELISA_{sp}SS-nek pozitív eredményt kell adniuk. Az előhígításokat negatív savóval (vagy negatív savók keverékével) kell végezni.

b) Az 1/600 előhígítású OIEISS-nek, vagy az 1/8 előhígítású OIEELISA_{wp}SS-nek, vagy az 1/64 előhígítású OIEELISA_{sp}SS-nek negatív eredményt kell adniuk. Az előhígításokat negatív savókkal (vagy negatív savók keverékével) kell végezni.

c) Az OIEELISA_NSS-nek mindig negatívnak kell lennie.

2.2.2.2. A próba standardizálása összemért savómin-tákra:

a) Az 1/150 előhígítású OIEISS-nek, vagy az 1/2 előhígítású OIEELISA_{wp}SS-nek, vagy az 1/16 előhígítású OIEELISA_{sp}SS-nek, amelyek esetében az előhígításokat negatív savóval (negatív savók keverékével) kell végezni, majd továbbhígítani annyiszorosára, ahány minta alkotja majd az összemért mintát, és ebben az esetben is pozitív eredményt kell adniuk.

b) Az OIEELISA_NSS-nek mindig negatívnak kell lennie.

c) A próbának alkalmasnak kell lennie arra, hogy az összemért savók között előforduló egyetlen pozitív mintát is kimutassa.

2.2.2.3. A próba standardizálása összemért tej- vagy tejsavómin-tákra:

a) Az 1/1000 előhígítású OIEISS-nek, vagy az 1/16 előhígítású OIEELISA_{wp}SS-nek, vagy az 1/125 előhígítású OIEELISA_{sp}SS-nek (hígítás negatív savóval vagy negatív savók keverékével) negatív tejjel 1/10-re továbbhígítva, pozitív reakciót kell adnia.

b) Negatív tejjel 1/10 arányban hígított OIEELISA_NSS-nek mindig negatívnak kell lennie.

c) A próbának alkalmasnak kell lennie arra, hogy az összemért savók között előforduló egyetlen pozitív mintát is kimutassa.

2.2.3. Az ELISA alkalmazása a szarvasmarha brucellózis körjelzésében:

2.2.3.1. Ha a 2.2.2.1 és 2.2.2.2. pontban leírt módon az ELISA a savómintákra hitelesítve van, diagnosztikai érzékenységének azonosnak vagy nagyobbak kell lennie, mint az RBT és a CFT érzékenysége. Az értékelésnél a járványügyi helyzetet figyelembe kell venni.

2.2.3.2. Ha a 2.2.2.3 pontban leírt módon az ELISA az összemért tejmintákra hitelesítve van, diagnosztikai érzékenységének azonosnak vagy nagyobbak kell lennie, mint az MRT érzékenysége. Az értékelésnél nemcsak a járványügyi helyzetet, de a tartási technológia sajátosságait is figyelembe kell venni.

2.2.3.3. Ha az ELISA-t állatszállításokhoz igazolási célra vagy állományminősítés megalapozására, illetve fenntartására alkalmazzák, a szérummintákat úgy kell összemérni, hogy az összemért minta eredménye kétséget kizáróan visszavezethető legyen a mintában levő bármelyik egyedre. Valamennyi megerősítő vizsgálatot egyedi vérsavó mintákkal kell elvégezni.

2.2.3.4. Az ELISA használható olyan tejminta vizsgálatára, amely a tejtermelő gazdaság teheneinek legalább 30%-ából származik. Ebben az esetben biztosítani kell, hogy a minták visszavezethetők legyenek azokra az állatokra, amelyekből a tej származik. Valamennyi megerősítő vizsgálatot egyedi vérsavómintákkal kell elvégezni.

2.3. Komplementkötési próba (CFT)

2.3.1. Az antigén fenolos sóoldattal [0,85% NaCl (m/v) és 0,5% fenol (v/v)] vagy veronal-pufferral készített baktérium-szuszpenzió. Az antigén elkészíthető koncentrált törzsoldatból is, feltéve, hogy az üveg címkéjén feltüntetik a hígítási faktort. Az antigént 4 °C-on kell tárolni, fagyasztani nem szabad.

2.3.2. A savókat a következő módon kell inaktiválni:

- a) szarvasmarhasavó: 56–60 °C-on 30–50 percig,
- b) sertéssavó: 60 °C-on 30–50 percig.

2.3.3. A minták saját reakciójának kiiktatása érdekében a komplementet magasabb koncentrációban kell alkalmazni, mint amennyi a teljes hemolízishez szükséges volna.

2.3.4. A próba kivitelezése során a következő kontrollokat kell minden esetben elkészíteni:

- a) a savó saját anti-komplementer hatásának kontrollja;
- b) antigén kontroll;
- c) az érzékenyített vörösvértestek kontrollja;
- d) a komplement kontrollja;
- e) a próba indításánál az érzékenység ellenőrzésére pozitív savókontroll;
- f) a reakció specifikusságának ellenőrzésére negatív savókontroll.

2.3.5. Az eredmények kiszámítása:

Az OIEISS 1000 CFT nemzetközi egységet (ICFTU) tartalmaz ml-enként. Ha az OIEISS vizsgálata a megadott módon történik, az eredmény egy titerérték lesz (az OIEISS legnagyobb hígítása, amely 50%-os hemolízist ad,

T_{OIEISS}). A vizsgált savó titerét ($T_{TESTSERUM}$) ICFTU/ml-ben kell kifejezni. Annak érdekében, hogy az ismeretlen savó titerét ICFTU egységre alakítsuk, egy faktor (F) szükséges. Ezt a faktort a következő képlettel kell kiszámolni:

$$F = 1,000 \times T_{OIEISS}$$

és a vizsgált savó CFT titere (ICFTU_{TESTSERUM}) a következő képlet alapján számítható:

$$ICFTU_{TESTSERUM} = F \times T_{TESTSERUM}$$

2.3.6. Az eredmények értékelése:

Az a savó, amelynek titere 20 ICFTU/ml vagy annál magasabb, pozitívnak tekintendő.

2.4. Tej gyűrűpróba (MRT)

2.4.1. Az antigén fenolos sóoldattal [0,85% NaCl (m/v) és 0,5% fenol (v/v)] készített, hematoxilinnal festett baktérium-szuszpenzió. Az antigént 4 °C-on kell tárolni, fagyasztani nem szabad.

2.4.2. Az antigén érzékenységét be kell állítani az OIEISS-hez (standardizálás), oly módon, hogy az OIEISS negatív tejjel 1:500 arányban hígítva pozitív, 1:1000 arányban hígítva pedig negatív eredményt adjon.

2.4.3. A gyűrűpróbát a gazdaságból származó valamennyi tejeskanna vagy tanktej elegyét tartalmazó tejmintából kell elvégezni.

2.4.4. A mintákat nem szabad fagyasztani, melegíteni vagy erőteljesen rázni.

2.4.5. A próbát a következő módszerek valamelyikével kell végrehajtani:

- a) 1 ml, legalább 25 mm magas tejoszlophoz 0,03 vagy 0,05 ml standardizált festett antigént kell adni,
- b) 2 ml, legalább 25 mm magas tejoszlophoz 0,05 ml standardizált festett antigént kell adni,
- c) 8 ml tejhez 0,08 ml standardizált festett antigént kell adni.

2.4.6. Az antigén és tej keverékét a pozitív és negatív standardokkal együtt 37 °C-on 60 percig kell inkubálni. A további, 4 °C-on 16–24 óráig tartó inkubálás a próba érzékenységét növeli.

2.4.7. Az eredmény értékelése:

- a) negatív reakció: színes tej, tetején színtelen tejszír;
- b) pozitív reakció: színes tej, tetején azonos színű tejszír, vagy színtelen tej, tetején színes gyűrű.

2.5. Bengálvörös (Rose bengal) lemezpróba (RBT)

2.5.1. Antigénként bengálvörös festékekkel festett, $3,65 \pm 0,05$ pH értékű pufferolt brucella-antigén hígítóval készített baktérium-szuszpenziót kell használni. Az antigént használatra kész állapotban kell szállítani, elkészítés után 4 °C-on kell tárolni, fagyasztani nem szabad.

2.5.2. Az antigént a baktérium-szuszpenzió koncentrációjától függetlenül kell készíteni, de az érzékenységét az OIEISS-hez be kell állítani olyan módon, hogy az OIEISS

1:45 arányú hígításban pozitív, 1:55 arányú hígításban pedig negatív eredményt adjon.

2.5.3. Az RBT-t a következő módon kell végrehajtani:

a) A savót (20–30 l) fehér csempén vagy zománczott lapon azonos térfogatú antigénnel össze kell keverni úgy, hogy mintegy 2 cm átmérőjű csepp keletkezzen. A keveréket szobahőmérsékleten 4 percig kíméletesen mozgatni kell, majd megfelelő fényben kell vizsgálni az agglutinációt.

b) automatizált eljárás is használható, ha legalább olyan érzékeny és pontos, mint a manuális.

2.5.4. Az eredmény értékelése:

Bármilyen látható összecsapódás esetén a mintát pozitívnak kell tekinteni, kivéve, ha fokozott száradás látható a csepp kerületén. Pozitív és negatív standardokat mindig alkalmazni kell.

2.6. Szérum agglutinációs próba (SAT)

2.6.1. Az antigén fenolos sóoldattal [0,85% NaCl (m/v) és 0,5% fenol (v/v)] készített baktérium-szuszpenzió. Formaldehid használata tilos. Az antigén tárolható koncentrált törzsoldatként is, ha címkéjén feltüntetik a hígítási faktort. A fals pozitív reakciók számának csökkentése érdekében az antigénhez EDTA adható olyan mennyiségben, hogy a testben a véghígítás 5 mM legyen. Az antigén-szuszpenzió pH-ját ismételtelen pH 7,2-re kell beállítani.

2.6.2. Az OIEISS agglutinációs titere 1000 nemzetközi egység.

2.6.3. Az antigént a baktérium-szuszpenzió koncentrációjától függetlenül kell készíteni, de az érzékenységét az OIEISS-hez kell beállítani olyan módon, hogy az antigén az OIEISS savó 1/600–1/1000 hígításával 50%-os, 1/500–1/750 hígításban pedig 75%-os agglutinációt adjon. Javasolt az új és a korábban standardizált antigén aktivitását meghatározott titerű savók vizsgálatával összehasonlítani.

2.6.4. A próba elvégezhető csőben és mikrolemezen. Az antigén és savó keverékét 16–24 órán át 37 °C-on kell inkubálni. Az egyes savókból legalább 3 hígítást kell készíteni. A gyanús savók hígítását úgy kell elkészíteni, hogy a pozitivitás határhígítása a középső csőbe (vagy lemezmezlyedésbe) kerüljön.

2.6.5. Az eredmény értékelése:

A savóval kapott *Brucella*-agglutináció mértékét NE/ml-ben kell kifejezni. A 30 NE/ml vagy magasabb titerű savót pozitívnak kell tekinteni.

2.7. Fluoreszcenciás-polarizációs próba (FPA)

2.7.1. A próba egyaránt elvégezhető csőben és mikrolemezen. Az alkalmazott eljárások, valamint azok standardizálása és az eredmény értékelése az OIE „A szárazföldi állatoknál alkalmazott diagnosztikai vizsgálatok és vakcinák kézikönyve” („Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals”) című kiadványa (hatodik kiadás: 2008) 2.4.3. fejezete (szarvasmarha-brucellózis) előírásainak kell, hogy megfeleljenek.

2.7.2. A próba standardizálása

A próbát úgy kell standardizálni, hogy

a) Az OIEELISA_{SP}SS és az OIEELISA_{WP}SS következetesen pozitív eredményt adjon.

b) Az 1/8 előhígítású OIEELISA_{WP}SS vagy az 1/64 előhígítású OIEELISA_{SP}SS negatív reakciót adjon. Az előhígításokat negatív savóval (vagy negatív savók keverékével) kell végezni.

c) Az OIEELISA_NSS-nek mindig negatívnak kell lennie.

A próba kivitelezése során a következő kontrollokat kell minden esetben elkészíteni: erős pozitív, gyenge pozitív és negatív standard savó (OIE ELISA standard savókkal kalibrálva).

3.1. Brucellózis bőrpróba (BST)

3.1.1. A BST használatának szabályai:

a) Az Európai Gazdasági Térségen belüli kereskedelemben állategészségügyi igazolásra nem használható.

b) A nem vakcinázott állatokban a brucellózis kimutatására az egyik legspecifikusabb próba, de önmagában a pozitív intradermális próba alapján a diagnózis nem állítható fel.

c) Az ebben a mellékletben meghatározott szerológiai próbák egyikével negatívan reagáló szarvasmarhát, ha BST-vel pozitív, fertőzöttnek vagy fertőzöttségre gyanús-nak kell tekinteni.

d) Az ebben a mellékletben meghatározott szerológiai próbák egyikével pozitívan reagáló szarvasmarha BST-vel is megvizsgálható a szerológiai próba eredményének alátámasztására, különösen, ha a pozitívan reagáló, brucellózistól mentes, illetve brucellózistól hatóságilag mentes állományok pozitív reakcióiban a más baktériumok okozta keresztreakciók szerepe nem zárható ki.

3.1.2. A próbát standard, meghatározott brucellózis allergén preparátummal kell elvégezni, amely nem tartalmaz S típusú lipopoliszacharid (LPS) antigént, a nem specifikus gyulladáshoz vezető reakciók, vagy a később végzett szerológiai próbák akadályoztatásnak elkerülése érdekében.

A brucellin előállítására vonatkozó előírásokat az OIE „A szárazföldi állatoknál alkalmazott diagnosztikai vizsgálatok és vakcinák kézikönyve” („Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals”) című kiadványa (hatodik kiadás: 2008) 2.4.3. fejezetének C1. szakasza ismerteti.

3.1.3. A próba végrehajtása

3.1.3.1. Intradermalisan 0,1 ml brucellózis allergént kell oltani a farokredőn vagy a nyak oldalán, vagy a horpaszon levő bőrbe.

3.1.3.2. Az eredményt 48–72 óra múlva kell leolvasni.

3.1.3.3. Az oltás helyén a bőr vastagságát tolmérővel kell lemérni a beoltás előtt és az elbíráláskor.

3.1.3.4. Az eredmény értékelése:

Erős a reakció, ha a bőr az oltás helyén beszűrődött, duzzadt. Az 1,5–2 mm bőrvastagodást pozitívnak kell tekinteni.

3.2. Kompetitív enzyme-linked immunosorbent assay (cELISA)

3.2.1. A cELISA használatának szabályai:

A cELISA az Európai Gazdasági Térségen belüli kereskedelemben állat-egészségügyi igazolásra nem használható.

Az ebben a mellékletben meghatározott szerológiai próbák egyikével pozitívan reagáló szarvasmarha, cELISA próbával is megvizsgálható a szerológiai próba eredményének alátámasztására, különösen, ha a pozitívan reagáló, brucellózistól mentes, illetve brucellózistól hatóságilag mentes állományok pozitív reakcióiban a más baktériumok okozta keresztreakciók szerepe, vagy az S19 jelzésű vakcinával való oltásból származó posztvakcinális ellenanyagok perzisztálása nem zárható ki.

3.2.2. A próba végrehajtása

A próbát az OIE „A szárazföldi állatoknál alkalmazott diagnosztikai vizsgálatok és vakcinák kézikönyve” („Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals”) című kiadványa (hatodik kiadás: 2008) 2.4.3. fejezetének B.2. szakasza szerint kell végrehajtani.

II. *A B. melitensis vizsgálatára vonatkozó módszerek*

1. A kórokozó azonosítására vonatkozóan az I. fejezet 1. pontjában leírtakat kell értelemszerűen alkalmazni.

2. Egy juh- vagy kecskeállomány brucellózistól hatóságilag mentes minősítéséhez kapcsolódó vérvizsgálatokat bengálvörös próbával (RBT), vagy a juh- és kecske-brucellózis leküzdéséhez szükséges közösségi pénzügyi előírások bevezetéséről szóló 1991. május 21-i 90/242/EGK bizottsági határozat mellékletében leírt komplementkötési próbával (CFT), vagy a juh- és kecskefélék Közösségen belüli kereskedelmére irányadó állategészségügyi feltételekről szóló 1991. január 28-i 91/68/EGK tanácsi irányelv 15. cikkében meghatározott eljárás alapján elfogadott egyéb módszerrel kell végezni.

a) Az állatok egyedi szerológiai vizsgálatához csak komplementkötési próba használható.

b) Ha bengálvörös próbával (RBT) végzett vizsgálatkor a telep állatainak több mint 5%-a pozitív reakciót adott, akkor az újabb vizsgálatot az állomány valamennyi állatára kiterjedően a komplementkötési próbával (CFT) kell elvégezni.

c) A komplementkötési próbában a reakciót akkor kell pozitívnak tekinteni, ha a vérsavó 20 vagy több nemzetközi komplementkötő (ICFT) egység ellenanyagot tartalmaz milliliterenként.

d) A vizsgálatokhoz csak olyan antigének használhatók, amelyeket a nemzeti referencia laboratórium a *B. abortus* elleni, (ún.) második nemzetközi standard vérsavóval szabványosított (hitelesített).

III. *Hivatalos szerológiai próba a B. ovis fertőzöttség kimutatására*

1. E fertőzöttség vonatkozásában a komplementkötési próba (CFT) a hivatalos vizsgálati módszer.

2. A vizsgálatokhoz csak olyan specifikus antigén használható, amelyet a nemzeti referencia laboratórium a *B. ovis* elleni nemzetközi standard vérsavóval szabványosított (hitelesített).

3. A munkavérsavót az Egyesült Királyság Központi Állategészségügyi Laboratóriuma (Addlestone/Weybridge, Surrey, U.K.) által előállított *B. ovis* elleni nemzetközi standard vérsavóval kell szabványosítani (beállítani).

4. A vizsgálat eredményét akkor kell pozitívnak tekinteni, ha a vérsavó 50 vagy több nemzetközi egység ellenanyagot tartalmaz milliliterenként.

IV. *Nemzeti referencia laboratórium*

1. A nemzeti referencia laboratórium feladatai:

a) a tagállamban használt módszer megbízhatóságát igazoló hitelesítő vizsgálatok eredményeinek jóváhagyása;

b) ELISA-próba használata esetén megállapítani az összemért minták számának maximumát;

c) a nemzeti másodlagos standard referencia savó (munka standard) kalibrálása az elsődleges nemzetközi standard referencia savóhoz a 2.1.6-nak megfelelően;

d) az országban használt valamennyi antigén és ELISA tétel minőségi ellenőrzése;

e) a közösségi brucella referencia laboratóriummal való együttműködés és ajánlásainak követése.

2. A nemzeti referencia laboratórium

Neve: Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság

Címe: 1149 Budapest, Tábornok utca 2.

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 57/2009. (V. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panaszok, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség és jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítására irányuló indítványok tárgyában – *dr. Balogh Elemér*, *dr. Lenkovich Barnabás* és *dr. Lévay Miklós* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértést követett el azzal, hogy az ORTT, a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 57. § (1) és (3) bekezdésin alapuló eljárását a törvény 136. §-ában nem minősítette közigazgatási hatósági eljárásnak, és ezért a hatósági döntéssel szemben nem teremtette meg az érintettek számára a jogorvoslat lehetőségét.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2009. december 31-ig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény 57. § (7) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság az Országos Rádió és Televízió Testület 2003. április 23-án kelt levele ellen benyújtott alkotmányjogi panaszokat visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közönlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz négy társadalmi szervezet nyújtott be kérelmet a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvénynek (a továbbiakban: Médiatv.) a médiakuratóriumi tagságra vonatkozó rendelkezéseivel (53–57. §) összefüggésben. A társadalmi szervezetek tagot szerettek volna delegálni a médiakuratóriumokba, és e cél-

ból – a Médiatv. 57. § (5) bekezdése alapján – nyilvántartásba vételüket kérték az Országos Rádió és Televízió Testülettől (a továbbiakban: ORTT).

Az első indítványozó azt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, hogy nyilvántartásba vételi kérelmét az ORTT elnöke 2003. április 23-án kelt levelében megtagadta, majd az e döntést támadó keresetét a Fővárosi Bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította. A bíróság indokolásában kifejtette, hogy az ORTT elnökének támadott döntése nem tekinthető közigazgatási határozatnak: a Médiatv. 136. §-a rendelkezik arról, hogy az ORTT mely hatáskörének gyakorlása során jár el közigazgatási szervként, ebbe a körbe azonban a médiakuratóriumok megalakításával kapcsolatos feladatok nem tartoznak bele. Az indítványozó álláspontja szerint sérti az Alkotmány 57. § (5) bekezdése által garantált jogorvoslathoz való jogot, hogy a nyilvántartásba vételi kérelemmel kapcsolatos döntés nem támadható meg semmilyen fórum előtt. Mindezek alapján – hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. §-ára – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérte az Alkotmánybíróságtól.

A második indítványozó alkotmányjogi panaszként megjelölt kérelemmel fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben szintén azt kifogásolta, hogy az ORTT elnöke 2003. április 23-án kelt körlevelében mások mellett az indítványozó által képviselt civil szervezet nyilvántartásba vételi kérelmét is elutasította. Álláspontja megegyezik az első indítványozóéval: az, hogy a törvényalkotó nem biztosít jogorvoslatot a nyilvántartásba vétel megtagadása (és így a megállapodásból, illetve sorsolásból való kizárás) esetére, az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelme okán szerinte is mulasztásos alkotmányértést jelent. Kifogásolja ezen kívül a Médiatv. 57. § (7) bekezdésében a „vele azonos csoportba tartozó más szervezet” kifejezés használatát is. E megfogalmazás – érvel az indítványozó – nem differenciál kellőképpen a szakmai szervezetek között, önkényes, ésszerű indokot nélkülözően tesz különbséget a szervezetek között, és nem nyújt garanciát a nyilvántartásba vételi kérelmet rosszhiszeműen benyújtókkal szemben. Mindez pedig szerinte sérti az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogbiztonság követelményét, a hátrányos megkülönböztetésnek az Alkotmány 70/A. §-ban foglalt tilalmát, és „a civil szervezetekre is irányadó esélyegyenlőség biztosítását”.

A Médiatv. 57. § (7) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló kérelme mellett az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az ORTT elnökének körlevele alkotmányellenes volt, és ahhoz joghatás nem fűzhető. Előadta, hogy a körlevél nyomán „közgyűlési jogaink gyakorlásából ki lettünk zárva, ezáltal az Alkotmány 61. §-ában foglalt véleménynyilvánítási alapjogunk is csorbát szenvedett”. A levél az indítványozó szerint végetül az Alkotmány 70/I. §-ában foglalt arányos közteherviselés elvét is sérti, mivel a közszolgálati televíziók köz-

pénzből működnek, ezért különösen fontos lenne, ha a kuratórium tagjai „az Alkotmányban meghatározott rend szerint tudnák kifejtetni tevékenységüket”.

A harmadik és a negyedik indítványozó – saját ügyükben – a második indítványozóéval lényegében szó szerint megegyező – szintén alkotmányjogi panaszként megjelent – kérelemmel fordult az Alkotmánybírósághoz.

Az Alkotmánybíróság a kérelmeket – tárgyi összefüggésükre tekintettel – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3. a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

1. Az Alkotmány indítványokkal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslással élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

„61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.

(2) Az embereknek az (1) bekezdés szerinti bármilyen hátrányos megkülönböztetését a törvény szigorúan bünteti.

(3) A Magyar Köztársaság a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti.”

2. A Médiatv. érintett rendelkezései:

„56. § (1) A Magyar Rádió Közalapítvány kuratóriumába és a Magyar Televízió Közalapítvány kuratóriumába huszonegy-huszonegy tagot delegálnak az alábbi szervezetek:

a) a Magyarországon élő nemzeti és etnikai kisebbségek országos önkormányzatai, ennek hiányában országos szövetségei egy főt,

b) a Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház, a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége egy főt,

c) a b) pontban nem említett egyházak egy főt,

d) az emberi jogi országos szervezetek egy főt,

e) az irodalom, a színház-, a film-, az előadó-, a zene-, a tánc-, a képző- és az iparművészet, valamint a kultúra

egyéb területén működő országos szakmai szervezetek négy főt,

f) az oktatás és tudomány területén működő országos szakmai szervezetek kettő főt,

g) a szakszervezetek országos szövetségei egy főt,

h) a munkaadók és a vállalkozók országos szakmai, érdekképviseleti szervezetei egy főt,

i) az újságírók országos szakmai, érdekképviseleti szervezetei egy főt,

j) a környezetvédők, természetvédők, állatvédők országos szervezetei egy főt,

k) a nők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

l) a gyermekek és az ifjúság országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

m) a nyugdíjasok országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

n) a testi állapotuk miatt súlyosan hátrányos helyzetben levők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

o) a sport országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

p) a települési önkormányzatok országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

r) a határon túli magyar szervezetek egy főt.

(2) A Hungária Televízió Közalapítvány kuratóriumába huszonhárom tagot delegálnak az alábbi szervezetek:

a) a Magyarországon élő nemzeti és etnikai kisebbségek országos önkormányzatai, ennek hiányában országos szövetségei egy főt,

b) a Magyar Katolikus Egyház, a Magyarországi Református Egyház, a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége egy főt,

c) a b) pontban nem említett egyházak egy főt,

d) az emberi jogi országos szervezetek egy főt,

e) az irodalom, a színház-, a film-, az előadó-, a zene-, a tánc-, a képző- és az iparművészet, valamint a kultúra egyéb területén működő országos szakmai szervezetek három főt,

f) az oktatás és a tudomány területén működő országos szakmai szervezetek kettő főt,

g) az újságírók országos szakmai, érdekképviseleti szervezetei egy főt,

h) a környezetvédők, természetvédők, állatvédők országos szervezetei egy főt,

i) a nők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

j) a gyermekek és az ifjúság országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

k) a testi állapotuk miatt súlyosan hátrányos helyzetben levők országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

l) a sport országos érdekképviseleti szervezetei egy főt,

m) a szomszédos országokban működő magyar szervezetek képviselői hét főt, a szórvány magyarságot a Magyarok Világszövetségében képviselni jogosult testület egy főt.

(3) Az (1) bekezdés r) pontjában és a (2) bekezdés m) pontjában említett szervezeteket a Határontúli Magyarok Hivatala javaslatára a Testület értesíti.”

„57. § (1) Az 56. § (3) bekezdésében említettek kivételével delegálásra az a szervezet jogosult, amelyet a Testület nyilvántartásba vett.

(2) A nyilvántartásba vételre történő felhívást a Testület minden évben január 31-ig a Magyar Közlönyben közzéteszi. A nyilvántartásba vételre minden évben március 15-ig lehet jelentkezni.

(3) A Testület a jelentkezők közül azt a szervezetet veszi nyilvántartásba, amelyet a jelentkezésre való felhívás közzététele előtt legalább két évvel a rá vonatkozó szabályok szerinti bírósági (hatósági) nyilvántartásba bejegyezték. A jelentkezőnek közölnie kell, hogy az 56. §-ban meghatározottak közül melyik csoportba tartozik.

(4) A delegált kuratóriumi tagok megbízatása egy évig tart.

(5) Az 56. § szerint azonos csoportba tartozó, a Testület nyilvántartásába felvett szervezetek évente jogosultak képviselőt delegálni a kuratóriumba. Ha a delegálásról a résztvevők teljes körűen nem tudnak megállapodni, nyilvános sorsolással kell dönteni. A sorsolást – mindhárom kuratórium tekintetében azonos alkalommal – minden év április 1-jéig a Testület közjegyző közreműködésével végzi. A sorsoláson azok a szervezetek vehetnek részt, amelyeknek a képviselői a sorsoláson jelen vannak. A delegálásra vonatkozó megállapodás vagy sorsolás egy évre szól.

(6) Sorsolás alapján egy szervezet egy időben csak egy kuratóriumba delegálhat képviselőt. Ha több delegálásra lenne így jogosult, meg kell jelölnie azt a kuratóriumot, amelyben a delegálási jogával élni kíván. A másik (többi) kuratórium tekintetében a sorsolást meg kell ismételni.

(7) Ha egy szervezet már élt delegálási jogával és a vele azonos csoportba tartozó más szervezetek közül van olyan, amely még nem delegált, ezen szervezet a kuratóriumi megbízatásának lejártától számított három éven belül nem vehet részt sem a megállapodásban, sem a sorsolásban.”

„136. § (1) A 41. § (3) bekezdése, a VI. fejezet 12. és 13. címe, a 135. § alkalmazásában, valamint a 90. § (3) bekezdésében és a műsorszolgáltatási szerződésben rögzített jogkövetkezmények érvényesítése során a Testület kizárólag közigazgatási ügyben eljáró szervként járhat el, eljárására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényt kell alkalmazni.

(2) A Testület határozata ellen közigazgatási úton fellebbezésnek nincs helye.

(3) A Testület határozatának felülvizsgálatát a bíróságtól lehet kérni. A bíróság a Pp. XX. fejezetének szabályai szerint jár el. A bíróság a Testület határozatát megváltoztathatja. A 112. § (1) bekezdésének *f*) pontja alapján meghozott határozattal szembeni keresetet a Fővárosi Ítéltábla a kereset benyújtására nyitva álló határidő elteltétől számított 30 napon belül bírálja el. A Fővárosi Ítéltábla határozatával szemben fellebbezésnek helye nincs.”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság mindenképp megvizsgálta, hogy a kérelmek pontosan mire irányulnak. Megállapított

ta, hogy a Médiatv.-nek a kuratóriumi tagok delegálásával kapcsolatos rendelkezéseivel összefüggésben – az Alkotmány 57. § (5) bekezdésére hivatkozással – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására terjesztettek elő indítványt. Az egyik indítványozó e kérelmét az Abtv. 49. §-ára alapította, a többi indítványozó alkotmányjogi panasz keretében kérte mulasztás megállapítását.

Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozók emellett (az Alkotmány 2. és 70/A. §-ára hivatkozással) a Médiatv. 57. § (7) bekezdésében a „vele azonos csoportba tartozó más szervezet” szövegrészt is támadták. E kérelmeket – mivel azok az alkotmányjogi panasz céljától és tartalmától függetlenül tekinthetők – az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll iránti indítványként bírálta el.

2. A médiakuratóriumokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság mindenképp megállapítja a következőket.

A Médiatv. 53. § (1) bekezdése szerint a közszolgálati műsorszolgáltatás biztosítására, függetlenségének védelmére az Országgyűlés – a 140–141. §-ok szerint – létrehozta a Magyar Rádió Közalapítványt, a Magyar Televízió Közalapítványt és – alapítójának kezdeményezésére – átalakítja a Hungária Televízió Közalapítványt. A közalapítványok kezelő szervei a kuratóriumok, amelyek az Országgyűlés által választott, illetőleg a törvényben meghatározott szervezetek által delegált tagokból állnak.

A Médiatv.-nek az indítványokkal érintett szabályai alapján a Magyar Rádió Közalapítvány kuratóriumába és a Magyar Televízió Közalapítvány kuratóriumába minden évben azon szervezetek jogosultak tagot delegálni (társadalmi kurátorok), amelyeket az ORTT nyilvántartásba vett. A nyilvántartásba vétel feltétele, hogy a szervezetet a jelentkezésre való felhívás közzététele előtt legalább két évvel a rá vonatkozó szabályok szerinti bírósági (hatósági) nyilvántartásba bejegyezték. A nyilvántartásba vételre történő felhívást az ORTT minden évben január 31-ig a Magyar Közlönyben közzéteszi, jelentkezni március 15-ig lehet. Ha az 56. § szerint azonos csoportba tartozó szervezetek a delegálásról teljes körűen nem tudnak megállapodni, nyilvános sorsolással kell dönteni.

A médiakuratóriumok jogi természetét az Alkotmánybíróság korábbi határozatában már vizsgálta, és kifejtette, hogy a kuratóriumok speciális kettős jogállású szervek, azok egyrészt a közalapítványok kezelő szervei, másrészt a részvénytársaságok közgyűlései (237/E/2000. AB határozat, ABH 2007, 1258, 1263.). A Médiatv. 53. § (4) bekezdése kimondja, hogy a közalapítványokra e törvény eltérő rendelkezése hiányában a közalapítványokra vonatkozó általános szabályokat kell alkalmazni. Említett határozatában az Alkotmánybíróság kimondta azt is, hogy a médiakuratóriumok törvényessége tekintetében a bírósági út minden érdekelt számára nyitott, a kuratórium, mint a közalapítvány kezelő szervének megalakítása, összetételének megváltoztatása körében elkövetett esetleges törvénysértés a módosítás bírósági nyilvántartásba vételére

irányuló eljárásban kerül vizsgálat alá (ABH 2007, 1258, 1266.).

Az ORTT által történő nyilvántartásba vétel vagy annak elutasítása (tehát annak vizsgálata, hogy a jelentkezést benyújtó civil szervezet a törvényi feltételeknek megfelel-e, vagyis a társadalmi kurátorok delegálása során egyáltalán szerepet játszhat-e) a kuratórium – a tagok delegálását, illetve megegyezés hiányában a sorsolást jelentő – megalakulását megelőző fázis. E fázis a kuratórium megalakulásának szűkebb értelemben vett folyamatába tehát nem tartozik bele, ennek megfelelően az egyes civil szervezetek kuratóriumi jelentkezésének az ORTT által történő esetleges elutasítását az alapítványok feletti felügyeletet gyakorló, rendes hatáskörű polgári bíróság nem vizsgálja.

A Médiatv. 136. § (1) bekezdésében felsorolt jogkörei- ben az ORTT kizárólag közigazgatási ügyben eljáró szervként járhat el, ennek során a közigazgatási eljárás általános szabályairól szóló törvényt kell alkalmaznia azzal, hogy a (2) bekezdés szerint e minőségében hozott határozatai ellen fellebbezésnek helye nincs, de a (3) bekezdés értelmében a határozat bírósági felülvizsgálatát lehet kérni. A Médiatv. 136. §-a szerinti felsorolásba a kuratóriumi jelentkezések elbírálása nem tartozik bele.

Mindezek alapján megalapozottnak tekinthető az indítványozók azon hivatkozása, mely szerint az ORTT általuk sérelmezett döntését az érintettek sem közigazgatási, sem pedig bírósági úton nem támadhatják meg. Az Alkotmánybíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy ez alkotmányos szempontból kifogásolható-e.

3. Az Alkotmánybíróság először a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló kérelmet vizsgálta meg. Ezzel kapcsolatban a következőkre utal.

3.1. Az Abtv. 49. § (1) bekezdése kimondja: Ha az Alkotmánybíróság hivatalból, illetőleg bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére. A jogalkotó szerv jogszabály-alkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha azt észleli, hogy a hatás- és feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezést igénylő kérdés merült fel. „Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, ha alapvető jog érvényesüléséhez szükséges garanciák hiányoznak, illetve, ha a hiányos szabályozás alapvető jog érvényesítését veszélyezteti. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.] Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat ABH 1992, 204.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogsza-

bályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat ABH 1997, 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat ABK 1998. május, 222, 225.]. A szabályozás tartalmának hiányos voltából eredő alkotmányosértő mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás, vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán alapul” (4/1999. AB határozat, ABH 1999, 52, 56–57.).

Az Alkotmányban alapjogként biztosított jogorvoslat-hoz való jog [Alkotmány 57. § (5) bekezdésének első mondata] tartalma szerint azt biztosítja, hogy mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírói, államigazgatási vagy más hatósági döntéssel szemben, amely jogát vagy jogos érdekét érinti. Az Alkotmánybíróság több alkalommal vizsgálta, hogy az Alkotmány milyen határozatok ellen biztosítja a jogorvoslat lehetőségét. Kimondta többek között, hogy e jog nem terjed ki a nem állami, pl. a munkáltatói (1129/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 604, 605.) vagy a tulajdonosi (1534/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 602, 603.) döntésekre, és nem terjed ki az állami, de nem hatósági, pl. a katonai előljárói [485/D/1992. AB határozat, ABH 1992, 611, 613.; 578/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 590, 591.; 57/1993. (X. 25.) AB határozat, ABH 1993, 349, 351.] döntésekre sem. Azt, hogy valamely állami vagy nem állami szerv döntése hatóságának minősül-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdése alkalmazásában, csak a konkrét szabályozási környezetre tekintettel lehet eldönteni [37/2005. (X. 5.) AB határozat, ABH 2005, 413, 424.]. Az alapjog lényegi tartalma pedig a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]. Az alkotmánybírósági eljárásban a jogorvoslat-hoz való alapvető jog szempontjából valamely döntés érdemi, ügydöntő volta a tételes jogok által ilyennek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott [1636/D/1991. AB határozat, ABH 1992, 515, 516.; 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48, 74–75.].

Jelen ügyben mindezek alapján az alapvető kérdés a nyilvántartásba vétel megtagadása tárgyában hozott ORTT-döntés természete, jogi jellege.

3.2. Jelen ügy kapcsán utalni kell mindenekelőtt arra, hogy bár egyetlen szervezetnek sincs alanyi joga arra, hogy a médiakuratóriumokba társadalmi kurátort delegáljon, kizárólag azon szervezetek jogosultak tagot delegálni (társadalmi kurátorok), amelyeket az ORTT nyilvántartásba vett. A 9/2003. (IV. 3.) AB határozat is megállapította: „Az Alkotmánybíróság már a 37/1992. (VI. 10.) AB hatá-

rozatában elvi élel mondta ki, hogy a közszolgálati rádió és televízió szabadságának sajátos garanciái nincsenek eleve sem szervezeti megoldásokhoz, sem jogi formákhoz kötve. A törvényhozó feladata meghatározni azt a jogi megoldást, amely alkalmas a vélemények teljes körű, kiegyensúlyozott arányú és valósághű bemutatását, illetve az elfogulatlan tájékoztatást garantálni. (ABH 1992, 227, 230–231.) Ebből következően arra nézve nem állítható fel alkotmányos követelmény, hogy a média közalapítványok esetében mely társadalmi szervezetek, érdek-képviselői szervek kapjanak a kuratóriumba tagot delegáló jogot.” (ABH 2003, 89, 124.)

Az ORTT a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. § (3) bekezdés *b*) pontja alapján autonóm államigazgatási szerv. A 46/2007. (VI. 27.) AB határozat hangsúlyozta: „Az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy a műsorszolgáltatók sajtószabadságnak megfelelő, állami beavatkozástól mentes szabad működésének fontos garanciája, hogy az ORTT mint médiahatóság független módon, kizárólag a törvénynek alárendelten működjön. (...) Az ORTT az Alkotmány 61. § (2) bekezdésében biztosított sajtószabadságból következően egy a döntéseit önállóan hozó, kizárólag az Országgyűlésnek felelős intézmény [Médiatörvény 32. § (1) bekezdés]. (...) egy sajátos állami szervtípus [1/2005. (II. 4.) AB határozat, ABH 2005, 64, 36–37.]” (ABH 2007, 592, 599.) A Médiatv. az ORTT közigazgatási hatósági eljárásáról – a már említett – külön rendelkezéseket tartalmazza. A 136. § (1) bekezdésében felsorolt hatáskörök gyakorlása során az ORTT kizárólag közigazgatási ügyben eljáró szervként járhat el. Ezekben az ügyekben eljárására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azonban a Médiatv. 136. §-ának megfogalmazása önmagában nem zárja ki, hogy az ORTT más ügyekben is közigazgatási hatáskört gyakoroljon. Az ORTT-t megillető számos hatáskör- és döntéstípus közül a 136. § (1) bekezdésében felsoroltak – a Médiatv. szerint – csak és kizárólag közigazgatási hatósági eljárásban gyakorolhatók. A Médiatv. nem úgy rendelkezik, hogy „kizárólag ezekben az ügyekben”, hanem fordítva: „ezekben az ügyekben kizárólag”. Meg kellett vizsgálni ezért, hogy a kuratóriumi jelentkezések elbírálása milyen típusú döntésnek tekinthető.

A Ket. 12. § (2) bekezdésének *a*) pontja szerint közigazgatási hatósági ügy minden olyan ügy, amelyben a közigazgatási hatóság az ügyfelet érintő jogot vagy kötelességet állapít meg, adatot, tényt vagy jogosultságot igazol, hatósági nyilvántartást vezet vagy hatósági ellenőrzést végez. A Ket. 12. § (3) bekezdés *a*) pontja értelmében a törvény alkalmazása szempontjából közigazgatási hatóság a hatósági ügy intézésére hatáskörrel rendelkező állam-

igazgatási szerv is. A 15. § (1) bekezdése szerint „ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire (amelyre) nézve – tulajdonát, jogait és vagyontárgyait is ideértve – a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.”

Az ORTT a jelentkező szervezetek nyilvántartásba vétele során a jelentkező társadalmi szervezet számára a delegálásban való részvételre való jogot keletkeztető döntést hoz. Erre utal egyébként a Médiatv. 57. § (1) bekezdése is: „delegálásra az a szervezet jogosult, amelyet a Testület [az ORTT] nyilvántartásba vett.” Egyértelmű a fenti szabályok alapján, hogy az a szervezet, amelyet az ORTT nem vett nyilvántartásba, nem jogosult a delegálásra. Jelleget tekintve az ORTT által a nyilvántartásba vételről hozott döntés során az ORTT ügy intézésére hatáskörrel rendelkező államigazgatási szervnek, a jelentkező társadalmi szervezet ügyfélnek, és a delegálási jogosultság megszerzéséhez szükséges nyilvántartásba vétel egyedi (konkrét) hatósági ügynek tekinthető. Az ORTT nyilvántartásba vételi döntésének jogot keletkeztető jellegén nem változtat az sem, hogy a Médiatv. 57. § (3) bekezdése szerint az ORTT feladata alapvetően arra terjed ki, hogy megvizsgálja, a jelentkező szervezetet a jelentkezésre való felhívás közzététele előtt legalább két évvel a rá vonatkozó szabályok szerinti bejegyezték-e bírósági (hatósági) nyilvántartásba. A Médiatv. 57. § (4) bekezdés értelmében a delegálásra jelentkező közli azt, hogy az 56. §-ban meghatározottak közül melyik csoportba tartozik. E nyilatkozat azonban nem zárja ki, hogy az ORTT megvizsgálja, az adott társadalmi szervezet valóban az általa megjelölt csoport szerinti tulajdonságokkal bír-e. (Pl. valóban emberi jogi országos szervezetről van adott esetben szó.)

A médiakuratóriumok esetében az alapító, az Országgyűlés nem tartotta fent a maga számára a kezelő szerv közvetlen kijelölésének jogát (amely a közalapítványokra vonatkozó szabályok alapján egyébként megilletné), hanem a tagság elvi feltételeit törvényben rögzítette, és egy sajátos jogállású, de államigazgatási feladatokat is ellátó központi államigazgatási szervet ruházott fel a feltételeknek megfelelő jelentkezők nyilvántartásba vételére. A Médiatv. alapján a delegálási feltételeknek megfelelő társadalmi szervezetek (tehát azok, amelyek valamely, az 56. §-ban meghatározott csoportba tartoznak, és a jelentkezésre való felhívás közzététele előtt legalább két évvel a rájuk vonatkozó szabályok szerinti bírósági (hatósági) nyilvántartásba bejegyezték) jogosultak arra, hogy a delegálási eljárásban való részvételhez szükséges nyilvántartásba őket bejegyezzék. A kuratóriumi tagságra való jelentkezés törvényi feltételeinek való megfelelés megállapítása és a nyilvántartásba vétel közlése magán viseli az érdemi közigazgatási hatósági döntések jellemzőit, és ilyenként az Alkotmány 57. § (5) bekezdésének alkalmazási körébe vonható.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdésének érvényesülése szempontjából a Ket. és a Médiatv. rendelkezéseinek egymásra tekintettel történő értelmezése azonban a Médiatv. más szabályai miatt nem vezet eredményre. Bár a Ket. 98. § (1) bekezdése szerint az ügyfél az elsőfokú határozat ellen fellebbezhet, a 100. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint nincs helye fellebbezésnek, ha az ügyben törvény azt kizárja. Miközben a Médiatv. 136. § (2) bekezdése szerint az ORTT „határozata ellen közigazgatási úton fellebbezésnek nincs helye”, és a 136. § (3) bekezdése értelmében a határozatok bírósági felülvizsgálata kérhető (melynek során) a bíróság a felülvizsgálat eredményeként az ORTT határozatát meg is változtathatja, a 136. § (1) bekezdésében található felsorolás, a döntés hatósági jellege ellenére, nem tartalmazza a vizsgált nyilvántartásba vétellel kapcsolatos hatáskört. Másként megfogalmazva: miközben a Ket. rendelkezéseinek és a Médiatv. 57. §-ának az értelmezése arra vezetne, hogy a kérdéses döntés hatósági természetű miatt a Médiatv. 136. § (2) és (3) bekezdésének rendelkezései alkalmazhatóak, alkalmazásukat lerontja a 136. § (1) bekezdése. Egy államigazgatási szerv döntésével összefüggő jogorvoslat kérdése, és a döntés meghozatalának alapjául szolgáló hatáskör minősítése – éppen a jogorvoslathoz való alkotmányos joggal fennálló kapcsolat miatt – nem lehet értelmezéstől és értelmezőtől függő kérdés.

Az Alkotmány a jogorvoslathoz való jogot az alkotmányos alapjogok között rögzíti. Az Alkotmánybíróság szerint az 57. § (5) bekezdésének az a fordulata, mely szerint „a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet” a jogát vagy jogos érdekét sértő bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, „utalás az eltérő szabályozási lehetőségekre az egyes eljárásokban, illetőleg arra, hogy a jogorvoslatnak többféle formája lehet. (...) [v]agyis a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immánens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy (...) ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Ugyanakkor az ilyen felülvizsgálatot nem biztosító jogorvoslat nem feltétlenül alkotmányellenes a nem érdemi, nem ügydöntő határozatok esetén.” [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 1636/D/1991. AB határozat, ABH 1992, 515, 516.] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogorvoslathoz való jog csupán azt a követelményt támasztja – de azt sem abszolút követelményként – a törvényhozóval szemben, hogy az első fokon meghozott érdemi döntésekkel szemben, azt felülvizsgálható, magasabb fórumhoz lehessen fordulni, illetve hatósági döntésekkel szemben rendelkezésre álljon a bírói út [összefoglaló jelleggel: 42/2004. (XI. 9.) AB határozat, ABH 2004, 551, 572.; megerősíti: 1/2008. (I. 11.) AB határozat, ABK 2008. január 4, 12. 87/2008. (VI. 18.) AB határozat, ABK 2008. június, 867, 877.]

Mindezek alapján megállapítható, hogy az Országgyűlés a Médiatv. 136. § (1) bekezdésének a megalkotásakor elmulasztotta az ORTT hatósági jellegű nyilvántartásba vételi döntésének a döntés jellegéhez igazodó hatásköri szabályozását, és így a döntéssel szembeni jogorvoslat megfelelő garantálását. Ezért az Alkotmánybíróság a rendelkező rész 1. pontjában rögzített határidővel felhívta az Országgyűlést a jogalkotói mulasztás megszüntetésére.

4. Az Abtv. 48. §-a alapján az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozók beadványainak tartalma az Abtv. idézett, 48. §-ában foglalt feltételeknek nem tesz eleget. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételei közé tartozik, hogy az Alkotmányban biztosított jog sérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következzen be. Ezért az Abtv. alapján a szabályozás hiánya miatt, azaz mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértés megállapítására irányuló indítvány alkotmányjogi panaszként való előterjesztése az Abtv.-ből nem vezethető le [1044/B/1997. AB határozat, ABH 2004, 1160, 1176.; 986/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 889, 900.; 276/D/2002. AB határozat, ABH 2006, 1369, 1373.; 3/2007. (II. 13.) AB határozat, ABH 2007, 107, 110.]

Az Ügyrend 29. § *e*) pontja szerint az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja, ha a benyújtott alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 48. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételeknek.

Mindezek miatt az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszként előterjesztett kérelmeket visszautasította.

5. Az Alkotmánybíróság végezetül a Médiatv. 57. § (7) bekezdésének a „vele azonos csoportba tartozó más szervezet” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására irányuló – a jogbiztonság, illetve az Alkotmány 70/A. §-ának sérelmére alapított – indítványokat vizsgálta meg.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli

meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is.” [lásd először: 9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.]. A 26/1992. (IV. 30.) AB határozatában az Alkotmánybíróság elvi élel mutatott rá arra, hogy „a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény. A jogbiztonság – amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme – megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.” (ABH 1992, 135, 142.). Több határozat rögzítette azt is, hogy a normavilágosság sérelme miatt akkor állapítható meg az alkotmányellenesség, ha a szabályozás a jogalkalmazó számára értelmezhetetlen, vagy eltérő értelmezésre ad módot, illetve teret enged a szubjektív, önkényes jogalkalmazásnak, aminek következtében a norma hatását tekintve kiszámíthatatlan, előre nem látható helyzetet teremt a címzettek számára [összegezve: 31/2007. (V. 30.) AB határozat, ABH 2007, 368, 378.]. Alkotmány-sértésnek csak az minősül, ha a sérelmezett jogszabály tartalma olyan mértékben homályos, vagy rendelkezései olyannyira ellentmondásosak, hogy a tisztázatlanság feloldására a jogszabály-értelmezés már nem elegendő, s a jogalkotási fogyatékoság az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság sérelmét idézi elő (1263/B/1993. AB határozat, ABH 1994, 672, 673–674.).

A Médiatv. 57. § (7) bekezdése rögzíti, hogy ha egy szervezet már élt delegálási jogával (ennek szabályait az 57. § tartalmazza) és a vele azonos csoportba tartozó más szervezetek közül van olyan, amely még nem delegált, ezen szervezet a kuratóriumi megbízatásának lejártától számított három éven belül nem vehet részt sem a megállapodásban, sem a sorsolásban. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint e szabály a jogalkalmazó számára felismerhető, egyféleképpen értelmezhető, világos és alkalmazható normatartalmat hordoz: a szabályozás rendszeréből, a szöveggörnyezetből egyértelmű, hogy a „vele azonos csoportba tartozó szervezet” kifejezés a törvény az 56. §-a szerinti csoportokra utal. A rendelkezés a jogbiztonság követelményét tehát nem sérti, ezért az Alkotmánybíróság indítványokat ebben a tekintetben elutasította.

Az Alkotmánybíróság megállapítja: a Médiatv. 57. § (7) bekezdése és az Alkotmány 70/A. §-a (a hátrányos megkülönböztetés tilalma) között az indítványozók által felhozott indokok alapján nincs értékelhető alkotmányjogi kapcsolat. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az alkotmányossági összefüggés hiánya az indítvány elutasítását eredményezi. [698/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 716–717.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 201.; 720/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 1005, 1007.; 380/D/1999. AB határozat, ABH 2004, 1306, 1313–1314.]

Az Alkotmánybíróság ezért az indítványokat ebben a tekintetben szintén elutasította.

Jelen határozat Magyar Közlönyben történő közzétételére a mulasztás megállapítása miatt került sor.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 496/B/2003.

Dr. Lenkovics Barnabás alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a rendelkező rész első pontjával: álláspontom szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt is el kellett volna utasítani.

1. Véleményem elsősorban a nyilvántartásba vétel tárgyában hozott ORTT-döntés jogi jellegének a teljes ülés álláspontjától eltérő megítélésén alapszik.

Az ORTT sajátos jogállású államigazgatási szerv. Egy korábbi döntésében az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy „[a] közigazgatási szerv nem minden jogot, vagy köteleességet megállapító eljárása, aktusa keletkeztet az Áe. hatálya alá tartozó közigazgatási ügyet, hanem csak a hatósági ügyben való eljárása és döntése. A közigazgatási szerv hatósági ügyben jár el, ha intézkedése államigazgatási jogviszonyt hoz létre, s ha az ügyben hozott döntése közhatalmi jellegű és annak közhatalmi úton szerez érvényt” (719/B/2001. AB határozat, ABH 2002, 1552, 1557.). A vizsgált ügyben álláspontom szerint épp az ORTT-döntés hatósági jellege hiányzik. Az ORTT csak a Médiatv. 136. § (1) bekezdésében *taxatív* jelleggel felsorolt esetekben jár el közigazgatási szervként, a jelen ügyben vizsgált hatásköre azonban nem szerepel ebben a felsorolásban. A jelentkező szervezetek nyilvántartásba vétele során az ORTT a közalapítványok kuratóriumainak kijelölésére jogosult alapító – az Országgyűlés – felhatalmázása alapján, annak képviselőjében jár el, és készíti elő

a kuratóriumok jogszerű megalakítását. Ennek során nem közhatalmi szervként, nem hatóságként jár el, hatósági nyilvántartást nem vezet, valódi döntési, mérlegelési jogköre nincs is, csupán az Országgyűlés megbízásából jegyzi azokat a jelentkezőket, amelyek az alapító által autonóm módon meghatározott feltételeknek megfelelnek, és a médiakuratóriumokban mint a közalapítványok kezelő szerveiben tagságra pályázhatnak. A Médiatv. 57. § (3) bekezdése szerint az ORTT feladata csak arra terjed ki, hogy megvizsgálja, a jelentkező szervezetet a jelentkezésre való felhívás közzététele előtt legalább két évvel a rá vonatkozó szabályok szerint bejegyezték-e a bírósági (hatósági) nyilvántartásba. A kuratóriumi tagságra való jelentkezés alanyi jogosultságát valójában ez a jogi tény (*konstitutív* hatályú bírósági, hatósági nyilvántartásba vétel) keletkezteti. A többségi határozattól eltérően álláspontom az, hogy semmilyen más, érdemi feltétel vizsgálatára nincs hatásköre az ORTT-nek: nem bírálhatja például felül a jelentkező arra vonatkozó közlését, hogy az 56. §-ban meghatározottak közül melyik csoportba tartozik. Az ORTT „döntési” jogköre tehát valójában csupán adminisztráció, semmilyen mérlegelési, valódi döntési jogot nem jelent.

Tény – ezt a többségi határozat helyesen állapítja meg –, hogy jelen esetben az alapító nem tartotta fenn a maga számára a kezelő szerv közvetlen kijelölésének jogát (amely a közalapítványokra vonatkozó szabályok alapján egyébként megilletné), hanem a tagság elvi feltételeit jogszabályban – törvényben – rögzítette, és a tagok a feltételeknek megfelelő jelentkezők közül kerülnek kijelölésre (egymás közötti megegyezésük alapján vagy ennek hiányában sorsolás útján). E megállapítás leglényesebb – és az ügy megítélése szempontjából véleményem szerint döntő – eleme az, hogy a vizsgált esetben közalapítvány kezelő szervének a megalakításáról van szó, nem pedig valamely ügyfelet érintő, a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint zajló közigazgatási, közhatalmi tevékenységről. Az ORTT eljárására a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 74/C. §-ában foglalt rendelkezések alkalmazandók. Lényegesnek tartom e körben hangsúlyozni, hogy amennyiben az Országgyűlés – alapítói jogkörében eljárva – a kuratóriumi tagok kijelölését ténylegesen saját maga végezné el, és e folyamatban az ORTT-nek vagy más szervnek feladatot nem adna, akkor fel sem merülhetne, hogy döntése ellen jogorvoslatnak volna helye.

Mindezek alapján a többségi határozattól eltérően álláspontom az, hogy az ORTT a kuratóriumi jelentkezések tárgyában az alapító Országgyűlés képviselőjében eljárva nem hoz olyan hatósági döntést, amely ellen az Alkotmány alapján jogorvoslati jogot kellene biztosítani: a kuratóriumi tagságra való jelentkezés törvényi feltételeinek való megfelelés megállapítása és ennek közzétevése – jellegét tekintve – a jelen szabályozási környezetben nem minősül érdemi közigazgatási, hatósági döntésnek, s ilyenként az

nem is vonható az Alkotmány 57. § (5) bekezdésének alkalmazási körébe.

2. Mindezekon túlmenően jelentős szempontként értékeltem azt is, hogy az ORTT az Országgyűlés felügyelete alatt álló [Médiatv. 32. § (1) bekezdés] független, autonóm államigazgatási szerv. Azzal, hogy az Országgyűlés e szervre bízta, hogy képviselőjében eljárjon és nevében alapítói jogait gyakorolja, közvetve a médiakuratóriumok – és a közmédia – függetlenségének egy speciális biztosítékát adta. A vizsgált ORTT-döntés hatósági természetűvé minősítése (visszaközjogiasítása) értelmezésében azt is jelenti, hogy ennek az autonómiának egy része elvesz, amit aggályosnak tartok.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A Kormány határozatai

A Kormány

1074/2009. (V. 20.) Korm. határozata

a Magyar Köztársaságnak az Európa Tanács Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezménye végrehajtásáról szóló harmadik időszaki jelentéséről

1. A Kormány elfogadja a Magyar Köztársaságnak az Európa Tanács Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezménye végrehajtásáról szóló harmadik időszaki jelentését (a továbbiakban: jelentés).

2. A Kormány felhatalmazza a külügyminisztert vagy az általa megbízott személyt, hogy a jelentést – angol nyelvre történő lefordíttatását követően – az Európa Tanács főttitkárának adja át.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
1075/2009. (V. 20.) Korm.
határozata**

**az új humán influenzavírus megjelenése miatt kialakult helyzetre tekintettel
az influenza pandémia elleni felkészülés forrásának biztosításáról**

A Kormány az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 38. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében 232,8 millió forint *melléklet* szerinti átcsoportosítását rendeli el az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet részére a 2009. évi központi költségvetés általános tartaléka terhére.

Felelős: pénzügyminiszter
egészségügyi miniszter
Határidő: azonnal

*Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök*

Melléklet az 1075/2009. (V. 20.) Korm. határozathoz

X. Miniszterelnökség
XXI. Egészségügyi Minisztérium
Fejezet száma és megnevezése

**ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA*
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2009.**

Millió forintban, egy tizedessel

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csoport-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csoport-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csoport-név	KIADÁSOK				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jog-szabály/határozat száma		
														Kiemelt előirányzat neve								
	XXI.							Egészségügyi Minisztérium														
002972		4																				
						1																
							3															
	X.							Miniszterelnökség														
		20						Tartalékok														
001414			1					Költségvetés általános tartaléka														

Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Államháztartási egyedi azonosító	Fejezet-szám	Cím-szám	Al-cím-szám	Jog-cím-csoport-szám	Jog-cím-szám	Elő-ir.-csoport-szám	Ki-emelt elő-ir.-szám	Fejezet-név	Cím-név	Al-cím-név	Jog-cím-csoport-név	Jog-cím-név	Elő-ir.-csoport-név	TÁMOGATÁSOK				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jog-szabály/határozat száma				
														Kiemelt előirányzat neve										
	XXI.							Egészségügyi Minisztérium																
002972		4																						

Az előirányzat-módosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Az adatlap 5 példányban töltendő ki	A támogatás folyósítása/zárolása (módosítás +/-)	Összesen	I. negyedév	II. negyedév	III. negyedév	IV. negyedév
Fejezet	1 példány					
Állami Számvevőszék	1 példány	időarányos				
Magyar Államkincstár	1 példány	teljesítményarányos				
Pénzügyminisztérium	2 példány	egyéb: azonnal				
		232,8		232,8		

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

A Kormány tagjainak határozatai

A miniszterelnök 22/2009. (V. 20.) ME határozata

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Belarusz Köztársaság Kormánya közötti oktatási, tudományos és kulturális egyezmény szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (2) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, az oktatási és kulturális miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. felhatalmazom az oktatási és kulturális minisztert vagy az általa kijelölt személyt a Magyar Köztársaság Kormánya és a Belarusz Köztársaság Kormánya közötti oktatási, tudományos és kulturális egyezmény bemutatott szövegének – a jóváhagyás fenntartásával történő – végleges megállapítására;

2. felhívom a külügyminisztert, hogy a szerződés szövege végleges megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;

3. felhívom az oktatási és kulturális minisztert, hogy a szerződés kihirdetéséről szóló kormányrendelet tervezetét a szerződés végleges szövegének megállapítását követően haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A miniszterelnök 23/2009. (V. 20.) ME határozata

a Magyar Köztársaság és Mongólia közötti szociális biztonsági egyezmény létrehozására adott felhatalmazásról

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. §-ának (1) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, az egészségügyi miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. egyetértek a Magyar Köztársaság és Mongólia közötti szociális biztonsági egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) létrehozásával;

2. felhatalmazom az egészségügyi minisztert, hogy – az érintett miniszterekkel egyetértésben – a tárgyalásokon részt vevő személyeket kijelölje;

3. felhatalmazom az egészségügyi minisztert vagy az általa kijelölt személyt, hogy a tárgyalások eredményeként előálló szövegtervezetet kézjeggyével lássa el;

4. felhívom a külügyminisztert, hogy az Egyezmény létrehozásához szükséges meghatalmazási okiratokat adja ki;

5. felhívom az egészségügyi minisztert és a külügyminisztert, hogy az Egyezmény létrehozását követően az Egyezmény végleges szövegének megállapítására való felhatalmazásról szóló határozat tervezetét haladéktalanul terjesszék a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A miniszterelnök 24/2009. (V. 20.) ME határozata

szakállamtitkárok kinevezéséről

A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 57. § (2) bekezdésében meghatározott hatáskörömben eljárva

2009. május 19-ei hatállyal

dr. Bozzay Erikát,
dr. Garamhegyi Ábelt,
Mester Zoltánt és
dr. Szaló Pétert

a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium szakállamtitkárává kinevezem.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

Az Országos Választási Bizottság határozatai

Az Országos Választási Bizottság 165/2009. (V. 20.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a dr. F. J. és dr. G. K. magánszemélyek által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozók 2009. április 20-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a választási bizottságok nem választott tagjait a választási bizottság ülésén – szavazati jog helyett – tanácskozási jog illesse meg?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.

A kezdeményezés a választási eljárás egy lényeges elemének, a választási bizottságok működésének megváltoztatására irányul. A kérdés a választópolgárok részéről a választott és delegált tagok bizottságban betöltött szerepének, valamint annak a ténynek az ismeretét feltételezi, hogy a szavazatszámoló bizottság is a Ve. alapján választási bizottságnak minősül, így az eredményes népszavazás ezen bizottságok munkáját is érintené. Tekintettel arra, hogy a választópolgároktól a hatályos jogszabályok ilyen

mélyreható ismerete nem várható el, az Országos Választási Bizottság a kezdeményezés hitelesítését megtagadta.

II.

A határozat az Nsztv 2. §-án, 10. §-ának c) pontján és 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 166/2009. (V. 20.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 131/A. § b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a dr. F. J. és dr. G. K. magánszemélyek által benyújtott országos népi kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozók 2009. április 21-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Kezdeményezzük, hogy az Országgyűlés alkosson törvényt a választási bizottságok jogi személyiségéről.”

Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 17. §-a szerint a népi kezdeményezésnek pontosan és egyértelműen tartalmaznia kell a megtárgyalásra javasolt kérdést. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a választópolgárok számára a kezdeményezés tárgya nem egyértelmű, mert mögöttes jogszabályi ismeretek hiányá-

ban a választópolgárok nem tudják, mit jelent jelenleg a választási bizottságok jogi személyiségének hiánya, illetve milyen következményekkel járna annak megadása.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 17. §-án, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

—————

**Az Országos Választási Bizottság
167/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. Z. V. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. április 21-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy szabálysértés helyett bűncselekménynek minősüljön a kettőezer forintot meghaladó lopás, sikkasztás, jogtalan elsajátítás, orgazdaság, a kettőezer forintot meghaladó kárt okozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel való visszaélés, csalás, szándékos rongálás és a kettőezer forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés ellentétes az alkotmányos büntetőjog

követelményeivel abból a szempontból, hogy a jelenlegi büntetési rendszerhez képest aránytalanul súlyosabb minősítéseket kíván bevezetni a meghatározott cselekményekre, és ezáltal megbontja az arányosságot a büntetőjogi szankciók súlyozásában. Ez a büntető-igazságszolgáltatás alkotmányos elveinek olyan mértékű módosítását igényelné, ami az Alkotmány módosítása nélkül nem valósítható meg. Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság a hitelesítést megtagadja.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

—————

**Az Országos Választási Bizottság
168/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. Z. V. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. április 21-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a bűnhalmazatban vagy visszaesőként szándékos, személy elleni erőszakos bűncse-

lekményt harmadik vagy további alkalommal elkövető személy ne legyen próbára bocsátható, továbbá a rá kiszabható büntetési tétel alsó és felső határa szabadságvesztés esetén a kétszeresére emelkedjen és amennyiben az így megemelt büntetési tétel felső határa eléri vagy meghaladja a tizenhat évet, úgy az elkövetővel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést kelljen kiszabni?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Mind a jogalkotó, mind a választópolgárok számára megnehezíti a kérdés értelmezését, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés számos kérdést von egybe, úgy, mint a bűnhalmazatban vagy visszaesőként szándékos, személy elleni erőszakos bűncselekményt elkövető személy próbára bocsáthatóságának feltételeit, az ilyen esetben kiszabható büntetési tétel alsó és felső határának megemelését, valamint az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásának egy új esetét. Ezek a kérdések azonban külön-külön is megválaszolhatók. A kezdeményezés összetettsége miatt a választópolgárnak nincs lehetősége megkülönböztetést tenni, és részkérdésenként véleményt nyilvánítani. Ennek alapján a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre nem lehet egyértelműen válaszolni, ezért az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
169/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. J. magán-

személy által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. április 30-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyet ért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselők mandátumuk megszűnésekor végkielégítést ne kaphassanak?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés azonban megtéveszti a választópolgárokat, hiszen azt a látszatot kelti, mintha az országgyűlési képviselőket megbízatásuk megszűnésének minden esetében végkielégítés illeti meg. Ezzel szemben az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény 9. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint, a képviselő csak akkor jogosult további hat hónapon keresztül az alapdíjának és pótdíjának a megbízatás megszűnését megelőző hathavi átlagának megfelelő összegű ellátásra, ha megbízatása az Országgyűlés működésének befejezésével szűnik meg. Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság megtévesztő jellege miatt a kezdeményezés hitelesítését megtagadta.

II.

A határozat az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségtérítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény 9. §-ának (1) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogor-

voslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
170/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. J. magán-személy által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. április 30-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyet ért–e Ön azzal, hogy az országgyűlési és önkormányzati képviselők a leadott szavazatukért teljes anyagi felelősséggel tartozzanak?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezésből azonban nem derül ki, hogy az pontosan mire irányul, nem határozható meg, hogy a kezdeményező a kérdésben tartott eredményes népszavazás eredményeképp milyen joghatás kiváltását kívánja elérni.

Tekintettel arra, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés tartalma nem értelmezhető és ezáltal nem felel meg a választópolgári egyértelműség kritériumának, a jogalkotó jogalkotási feladata sem határozható meg. A fent leírtak alapján Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, és a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
171/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. J. magán-személy által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. április 30-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyet ért–e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselők tiszteletdíjuk felét kapják mindaddig, amíg az országgyűlés mulasztásos törvénysértést követ el?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés a választópolgárok számára azonban nem egyértelmű, hiszen nem határozható meg, az Országgyűlésre vonatkoztatva mit jelent a mulasztásos törvénytörés – jogrendben nem létező – fogalma.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
172/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. J. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. április 30-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bi-

zottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyet ért-e Ön azzal, hogy a kormány tagjai, továbbá az általuk megbízott személyek megbízatásuk megszűnéskor ne kaphassanak végkielégítést?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. Jelen esetben mind a jogalkotó, mind a választópolgárok számára megnehezíti a kérdés értelmezését, hogy a kezdeményező nem határozza meg, mit kell a „kormány tagjai által megbízott személy” kitétel alatt érteni. Tekintettel arra, hogy nem tisztázott, pontosan melyik az a személyi kör, amelyre vonatkozóan a jogalkotónak jogalkotási kötelezettsége keletkezne a kérdésben tartott eredményes népszavazás esetén, az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján és 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

**Az Országos Választási Bizottság
173/2009. (V. 20.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a D. J. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás**I.**

A beadványozó 2009. április 30-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyet ért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselők képviselői munkájukért a mindenkori minimálbér hatszorosát meg nem haladó összeget kaphassanak?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-a alapján a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 20. §-ának (4) bekezdése szerint az országgyűlési képviselőt a köz érdekében végzett tevékenységéért tiszteletdíj, meghatározott kedvezmények és költségeik fedezésére költségtérítés illeti meg. Nem tisztázott azonban, hogy az a kezdeményező által nevesített, „az országgyűlési képviselők képviselői munkájukért kapott összeg” kitétel pontosan mit takar, vagyis milyen tételekből áll az az „összeg”, amelynek értéke nem haladhatja meg a mindenkori minimálbér hatszorosát. Külön-külön a tiszteletdíj, a költségtérítés, vagy a képviselők részére járó, meghatározott kedvezmények értéke nem haladhatja meg az kezdeményezésben említett értékhatárt, esetleg mindhárom együttes összege.

Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését.

II.

A határozat az Alkotmány 20. §-ának (4) bekezdésén, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján és 13. § (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság
174/2009. (V. 20.) OVB
határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 131/A. § b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a H. A. magánszemély által

benyújtott országos népi kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás**I.**

A beadványozók 2009. május 4-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Új kormányváltásra van szükség”

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 28/B. § (1) bekezdése alapján országos népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. Az Országos Választási Bizottság álláspontja szerint a kezdeményezésben megfogalmazott „új kormányváltás szükségessége” tárgyban az Országgyűlésnek nincs nevesített hatásköre, illetve a kérdés nem határozza meg, hogy a kezdeményezés nyomán, a Parlament melyik hatáskörébe tartozó kérdést tárgyaljon. Mindezek alapján az Országos Választási Bizottság a kezdeményezés hitelesítését megtagadja.

II.

A határozat az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdésén, az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-án, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság
175/2009. (V. 20.) OVB
határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Éliás Ádám, (1096 Budapest, Haller u. 23–25.E. IV. 408.) a Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége elnöke által benyújtott or-

szágos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. május 8-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon senkit ne lehessen kilakoltatni, jogszerűen elfoglalt, egyetlen otthonából?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kezdeményezés a választópolgári és a jogalkotói egyértelműség kritériumának sem felel meg, mivel nem egyértelmű, hogy a kezdeményezés vonatkozásában pontosan mit takar a „jogszerűen elfoglalt egyetlen otthonából” kitétel. Tekintettel arra, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre nem lehet egyértelműen válaszolni, az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadja.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 176/2009. (V. 20.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság – 2009. május 14-én megtartott ülésén – a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva Vecsei József,

(7150 Bonyhád, Rákóczi Ferenc u. 68–70.) az Országos Választási Szövetség elnöke által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Nádor u. 2.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2009. május 12-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés módosítsa az 1989. évi XXXIV. törvény 5. § (1) bekezdését, hogy egyéni választókerületekben csak független jelölt indulhasson, a jelöltet pártok kampányukkal és anyagiakkal ne támogathassák?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltaknak, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A népszavazási kezdeményezés két kérdést von egybe, amely kizárja az egyértelműséget. A kérdés első része a kezdeményezésben említett jogszabály olyan tartalmú módosítására vonatkozik, melynek értelmében, az egyéni választókerületekben a továbbiakban csak pártsemleges, független jelöltek indulhassanak, míg a kérdés második része ezen jelöltek politikai pártok által történő támogatásáról szól.

A kezdeményezés burkoltan az Alkotmány módosítását is jelentené, hiszen a népszavazási kérdés tartalmilag elmentés az Alkotmány 3. §-ának (2) bekezdésével, amely szerint a pártok közreműködnek a népakarat kialakításában és kinyilvánításában.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) és c) pontjain, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke



A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata. A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411),

illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2009. évi éves előfizetési díj: 151 452 Ft. Egy példány ára: 315 Ft 16 oldal terjedelemig, utána +8 oldalanként +270 Ft.



HU ISSN 0076—2407

09.1290 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285